

Spis treści

I Akty ustawodawcze

DYREKTYWY

- ★ **Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2203 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do kazein i kazeinianów przeznaczonych do spożycia przez ludzi oraz uchylająca dyrektywę Rady 83/417/EWG** 1

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/2204 z dnia 30 listopada 2015 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu** 10
- ★ **Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2205 z dnia 6 sierpnia 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących obowiązku rozliczania⁽¹⁾** 13
- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2206 z dnia 30 listopada 2015 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1238/95 w odniesieniu do opłat na rzecz Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin** 22
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2207 z dnia 30 listopada 2015 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 25

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

★ Decyzja Parlamentu Europejskiego (UE) 2015/2208 z dnia 27 października 2015 r. w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu wspólnego przedsiębiorstwa ARTEMIS na rok budżetowy 2013	27
Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 października 2015 r. zawierająca uwagi, które stanowią integralną część decyzji w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu wspólnego przedsiębiorstwa ARTEMIS na rok budżetowy 2013	29
★ Decyzja Parlamentu Europejskiego (UE) 2015/2209 z dnia 27 października 2015 r. w sprawie zamknięcia ksiąg dochodów i wydatków wspólnego przedsiębiorstwa ARTEMIS za rok budżetowy 2013	32
★ Decyzja Parlamentu Europejskiego (UE) 2015/2210 z dnia 27 października 2015 r. w sprawie absolutorium z wykonania budżetu Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii na rok budżetowy 2013	34
Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 października 2015 r. zawierająca uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii na rok budżetowy 2013	36
★ Decyzja Parlamentu Europejskiego (UE) 2015/2211 z dnia 27 października 2015 r. w sprawie zamknięcia ksiąg dochodów i wydatków Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii za rok budżetowy 2013	39
★ Decyzja Parlamentu Europejskiego (UE) 2015/2212 z dnia 27 października 2015 r. w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu Wspólnego Przedsiębiorstwa ENIAC za rok budżetowy 2013	41
Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 października 2015 r. zawierająca uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu Wspólnego Przedsiębiorstwa ENIAC za rok budżetowy 2013	43
★ Decyzja Parlamentu Europejskiego (UE) 2015/2213 z dnia 27 października 2015 r. w sprawie zamknięcia ksiąg dochodów i wydatków Wspólnego Przedsiębiorstwa ENIAC za rok budżetowy 2013	46
★ Decyzja Parlamentu Europejskiego (UE) 2015/2214 z dnia 27 października 2015 r. w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2013, sekcja II – Rada Europejska i Rada	48
Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 października 2015 r. zawierająca uwagi, które stanowią integralną część decyzji w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2013, sekcja II – Rada Europejska i Rada	49
★ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/2215 z dnia 30 listopada 2015 r. w sprawie wsparcia rezolucji RB ONZ nr 2235 (2015) dotyczącej utworzenia wspólnego mechanizmu śledczego OPCW–ONZ w celu wykrywania sprawców ataków chemicznych w Syryjskiej Republice Arabskiej	51
★ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/2216 z dnia 30 listopada 2015 r. zmieniająca decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu	58
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/2217 z dnia 27 listopada 2015 r. w sprawie środków mających na celu zapobieżenie wprowadzeniu do Unii wirusa pryszczycy z Libii i Maroka (notyfikowana jako dokument nr C(2015) 8223) ⁽¹⁾	60
★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/2218 z dnia 20 listopada 2015 r. w sprawie procedury dotyczącej wyłączenia pracowników spod domniemania posiadania istotnego wpływu na profil ryzyka nadzorowanej instytucji kredytowej (EBC/2015/38)	66

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) 2015/2075 z dnia 18 listopada 2015 r. zmieniającego załączniki II i III do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości abamektyny, desmedifamu, dichlorpropu-P, haloksyfopu-P, oryzalinu i fenmedifamu w określonych produktach oraz na ich powierzchni (Dz.U. L 302 z 19.11.2015) 72

I

(Akty ustawodawcze)

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2015/2203

z dnia 25 listopada 2015 r.

w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do kazein i kazeinianów przeznaczonych do spożycia przez ludzi oraz uchylająca dyrektywę Rady 83/417/EWG

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 83/417/EWG ⁽³⁾ przewiduje zbliżenie przepisów państw członkowskich odnoszących się do niektórych białek mleka (kazein i kazeinianów) przeznaczonych do spożycia przez ludzi. Od czasu wejścia w życie tej dyrektywy nastąpił szereg zmian, które należy uwzględnić – w szczególności opracowano kompleksowe ramy prawne w dziedzinie prawa żywnościowego, a Komisja Kodeksu Żywnościowego przyjęła normę międzynarodową dotyczącą produktów zawierających kazeinę spożywczą (zwaną dalej „kodeksową normą dotyczącą produktów zawierających kazeinę spożywczą”).
- (2) W dyrektywie 83/417/EWG przyznano Komisji uprawnienia w zakresie wykonania niektórych jej przepisów. W następstwie wejścia w życie Traktatu z Lizbony uprawnienia te należy dostosować do art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).
- (3) W celu zapewnienia jasności należy zatem uchylić dyrektywę 83/417/EWG i zastąpić ją nową dyrektywą.
- (4) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 178/2002 ⁽⁴⁾ zawiera ogólne, horyzontalne i jednolite przepisy unijne dotyczące przyjmowania środków nadzwyczajnych dla żywności i pasz. Odpowiednie przepisy dyrektywy 83/417/EWG dotyczące tej kwestii nie są już zatem potrzebne.
- (5) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 882/2004 ⁽⁵⁾ zawiera ogólne, horyzontalne i jednolite przepisy unijne dotyczące metod pobierania próbek i analizy środków spożywczych. Odpowiednie przepisy dyrektywy 83/417/EWG dotyczące tej kwestii nie są już zatem potrzebne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 424 z 26.11.2014, s. 72.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 7 października 2015 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 10 listopada 2015 r.

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 83/417/EWG z dnia 25 lipca 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do niektórych białek mleka (kazein i kazeinianów) przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 237 z 26.8.1983, s. 25).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1).

- (6) Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 ⁽¹⁾ w obrocie profesjonalnym przekazywać należy wystarczającą ilość informacji, tak aby zapewnić konsumentowi końcowemu dokładne informacje na temat żywności. Z uwagi na fakt, że produkty objęte zakresem niniejszej dyrektywy są przeznaczone do sprzedaży w obrocie profesjonalnym na potrzeby przygotowania produktów żywnościowych, należy utrzymać szczególne przepisy zawarte już w dyrektywie 83/417/EWG i dostosować je do obecnych ram prawnych oraz uprościć je. Takie szczególne przepisy powinny określać informacje, jakich należy dostarczać w obrocie profesjonalnym w odniesieniu do produktów objętych zakresem niniejszej dyrektywy aby – z jednej strony – udostępnić podmiotom działającym na rynku spożywczym informacje konieczne do etykietowania produktów końcowych, na przykład informacje dotyczące alergenów – a z drugiej strony – aby uniknąć sytuacji, w której produkty te byłyby mylone z podobnymi produktami nieprzeznaczonymi lub nienadającymi się do spożycia przez ludzi.
- (7) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 ⁽²⁾ ustanowiono definicję dodatków do żywności i substancji pomocniczych w przetwórstwie, które w dyrektywie 83/417/EWG zwane są pomocniczymi środkami technologicznymi. W związku z tym w niniejszej dyrektywie należy zastosować terminy „dodatki do żywności” i „substancje pomocnicze w przetwórstwie” zamiast „pomocnicze środki technologiczne”. Stosowanie takiej terminologii będzie również zgodne z kodeksową normą dotyczącą produktów zawierających kazeinę spożywczą.
- (8) Inne terminy i odesłania zastosowane w załącznikach do dyrektywy 83/417/EWG należy dostosować tak, aby uwzględnić te terminy i odesłania, których użycie w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1332/2008 ⁽³⁾ i rozporządzeniu (WE) nr 1333/2008.
- (9) W załączniku I do dyrektywy 83/417/EWG ustalono maksymalny poziom wilgotności dla kazein spożywczych na 10 %, a maksymalną zawartość tłuszczu mlecznego dla spożywczej kazeiny kwasowej na 2,25 %. Biorąc pod uwagę fakt, że w kodeksowej normie dotyczącej produktów zawierających kazeinę spożywczą ustalono te parametry odpowiednio na 12 % i 2 %, analogiczne parametry powinny być ustalone zgodnie z tą normą w celu uniknięcia zakłóceń w handlu.
- (10) W celu szybkiego dostosowania lub uaktualnienia elementów technicznych zawartych w załącznikach do niniejszej dyrektywy, tak aby uwzględnić zmiany dokonane w odpowiednich normach międzynarodowych lub postęp techniczny, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do norm mających zastosowanie do kazein spożywczych i kazeinianów spożywczych, określonych w załącznikach I i II. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (11) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, a mianowicie ułatwienie, dzięki zbliżeniu przepisów państw członkowskich, swobodnego przepływu kazein i kazeinianów przeznaczonych do spożycia przez ludzi, przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony zdrowia, oraz dostosowanie obowiązujących przepisów do ogólnych unijnych przepisów dotyczących żywności i do norm międzynarodowych, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na rozmiary i skutki tych celów możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ;

Artykuł 1

Zakres

Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do kazein i kazeinianów przeznaczonych do spożycia przez ludzi oraz do ich mieszanin.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1332/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie enzymów spożywczych, zmieniające dyrektywę Rady 83/417/EWG, rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999, dyrektywę 2000/13/WE, dyrektywę Rady 2001/112/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 258/97 (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 7).

Artykuł 2

Definicje

Na użytek niniejszej dyrektywy zastosowanie mają następujące definicje:

- a) „spożywcza kazeina kwasowa” oznacza produkt mleczny otrzymany w drodze oddzielania, czyszczenia i suszenia wytrącanego kwasem koagulatu odtłuszczonego mleka lub innych produktów otrzymanych z mleka;
- b) „spożywcza kazeina podpuszczkowa” oznacza produkt mleczny otrzymany w drodze oddzielania, czyszczenia i suszenia koagulatu odtłuszczonego mleka lub innych produktów otrzymanych z mleka; koagulat otrzymuje się w drodze reakcji podpuszczki lub innych enzymów koagulujących;
- c) „kazeinian spożywczy” oznacza produkt mleczny otrzymany w drodze poddania kazeiny spożywczej lub ziaren koagulatu kazeiny spożywczej działaniu czynników neutralizujących, po którym następuje suszenie.

Artykuł 3

Obowiązki państw członkowskich

Państwa członkowskie podejmują wszelkie konieczne środki, aby:

- a) produkty mleczne zdefiniowane w art. 2 były wprowadzane do obrotu, pod określonymi w tym artykule nazwami, wyłącznie jeśli są zgodne z przepisami określonymi w niniejszej dyrektywie oraz normami określonymi w załącznikach I i II; oraz
- b) kazeiny i kazeiniany, które nie są zgodne z normami określonymi w załączniku I sekcja I lit. b) i c), załączniku I sekcja II lit. b) i c) lub załączniku II lit. b) i c), nie były stosowane do przygotowania żywności oraz – gdy znajdują się w legalnym obrocie z innym przeznaczeniem – były nazywane i etykietowane w taki sposób, aby nie wprowadzać nabywcy w błąd co do ich charakteru, jakości lub przeznaczenia.

Artykuł 4

Etykietowanie

1. Na opakowaniach, pojemnikach lub etykietach produktów mlecznych zdefiniowanych w art. 2 umieszcza się – w dobrze widoczny, łatwo czytelny i nieusuwalny sposób – następujące dane szczegółowe:

- a) nazwę produktów mlecznych określoną w art. 2 lit. a), b) i c), wraz ze wskazaniem – w przypadku kazeinianów spożywczych – kationu lub kationów wymienionych w załączniku II lit. d);
- b) w przypadku produktów wprowadzanych do obrotu jako mieszaniny:
 - (i) wyrazy „mieszanina składająca się z...” z następującymi po nich nazwami poszczególnych produktów tworzących mieszaninę w porządku wagowym zstępującym,
 - (ii) wskazanie kationu lub kationów wymienionych w załączniku II lit. d), w przypadku kazeinianów spożywczych,
 - (iii) zawartość białka w przypadku mieszanin zawierających kazeiniany spożywcze;
- c) ilość produktów netto wyrażoną w kilogramach lub gramach;
- d) nazwę lub firmę oraz adres podmiotu działającego na rynku spożywczym, pod którego nazwą lub firmą jest wprowadzany na rynek dany produkt, lub – jeżeli ten podmiot działający na rynku spożywczym nie prowadzi działalności w Unii – nazwę lub firmę oraz adres importera na rynek unijny;
- e) w przypadku produktów przywożonych z państw trzecich – nazwę kraju pochodzenia;
- f) oznaczenie partii towaru lub data produkcji.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego dane szczegółowe, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b) ppkt (iii) oraz lit. c), d) i e) mogą być zamieszczone jedynie w dokumencie towarzyszącym.

2. Państwo członkowskie zakazuje obrotu na swoim terytorium produktami mlecznymi zdefiniowanymi w art. 2 lit. a), b) i c), jeśli dane szczegółowe, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy niniejszego artykułu, nie zostały przedstawione w języku łatwo zrozumiałym dla nabywców z państwa członkowskiego, w którym produkty te są wprowadzane do obrotu, chyba że takie informacje są podawane w inny sposób przez podmiot działający na rynku spożywczym. Dane te mogą być przedstawione w kilku językach.

3. W przypadku gdy minimalna zawartość białek mleka określona w załączniku I sekcja I lit. a) ppkt 2 i sekcja II lit. a) ppkt 2 oraz w załączniku II lit. a) ppkt 2 jest przekroczona w produktach mlecznych zdefiniowanych w art. 2, fakt ten może zostać odpowiednio odnotowany na opakowaniach, pojemnikach lub etykietach produktów, bez uszczerbku dla innych przepisów prawa Unii.

Artykuł 5

Przekazanie uprawnień

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 6 w celu zmiany norm określonych w załącznikach I i II, aby uwzględnić zmiany w odpowiednich normach międzynarodowych oraz postęp techniczny.

Artykuł 6

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule. Szczególnie ważne jest, aby przed przyjęciem aktów delegowanych, o których mowa w art. 5, Komisja działała zgodnie ze swoją zwyczajową praktyką i prowadziła konsultacje z ekspertami, w tym ekspertami z państw członkowskich.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 5, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 21 grudnia 2015 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 5, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 5 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 7

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 22 grudnia 2016 r. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

*Artykuł 8***Uchylenie**

Dyrektywa 83/417/EWG traci moc ze skutkiem od dnia 22 grudnia 2016 r.

Odesłania do uchylonej dyrektywy traktuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku III.

*Artykuł 9***Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

*Artykuł 10***Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 25 listopada 2015 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

N. SCHMIT

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

KAZEINY SPOŻYWCZE

I. NORMY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO SPOŻYWCZYCH KAZEIN KWASOWYCH

a) Podstawowe współczynniki składu

1. Maksymalny poziom wilgotności	12 % masy
2. Minimalna zawartość białek mleka obliczona na suchym ekstrakcie	90 % masy
z czego minimalna zawartość kazein	95 % masy
3. Maksymalna zawartość tłuszczu mlecznego	2 % masy
4. Maksymalna kwasowość miareczkowa wyrażona w ml decynormalnego roztworu wodorotlenku sodu na g	0,27
5. Maksymalna zawartość popiołu (włącznie z P_2O_5)	2,5 % masy
6. Maksymalna zawartość laktozy bezwodnej	1 % masy
7. Maksymalna zawartość osadów (cząsteczki przypalone)	22,5 mg w 25 g

b) Skażenia

Maksymalna zawartość ołowiu	0,75 mg/kg
-----------------------------	------------

c) Zanieczyszczenia

Ciała obce (takie jak cząstki drewna, metalu, sierść lub części owadów)	zupełny brak w 25 g
---	---------------------

d) Substancje pomocnicze w przetwórstwie, kultury bakterii i dozwolone składniki

1. kwasy:
 - kwas mlekowy,
 - kwas solny,
 - kwas siarkowy,
 - kwas cytrynowy,
 - kwas octowy,
 - kwas ortofosforowy,
2. kultury bakterii wytwarzające kwas mlekowy
3. serwatka

e) Właściwości organoleptyczne

1. *Zapach*: Brak zapachów obcych.
2. *Wygląd*: Kolor od białego do kremowego; produkt musi być pozbawiony jakichkolwiek grudek, które pozostałyby odporne na lekki nacisk.

II. NORMY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO SPOŻYWCZYCH KAZEIN PODPUSZCZKOWYCH

a) Podstawowe współczynniki składu

1. Maksymalny poziom wilgotności	12 % masy
2. Minimalna zawartość białek mleka obliczona na suchym ekstrakcie	84 % masy
z czego minimalna zawartość kazein	95 % masy
3. Maksymalna zawartość tłuszczu mlecznego	2 % masy
4. Minimalna zawartość popiołu (włącznie z P_2O_5)	7,5 % masy
5. Maksymalna zawartość laktozy bezwodnej	1 % masy
6. Maksymalna zawartość osadów (cząsteczki przypalone)	15 mg w 25 g

b) Skażenia

Maksymalna zawartość ołowiu	0,75 mg/kg
-----------------------------	------------

c) Zanieczyszczenia

Ciała obce (takie jak cząstki drewna, metalu, sierść lub części owadów)	zupełny brak w 25 g
---	---------------------

d) Substancje pomocnicze w przetwórstwie

- podpuszczka spełniająca wymagania rozporządzenia (WE) nr 1332/2008,
- inne enzymy powodujące koagulację mleka, spełniające wymagania rozporządzenia (WE) nr 1332/2008.

e) Właściwości organoleptyczne

1. *Zapach*: Brak zapachów obcych.
 2. *Wygląd*: Kolor od białego do kremowego; produkt musi być pozbawiony jakichkolwiek grudek, które pozostałyby odporne na lekki nacisk.
-

ZAŁĄCZNIK II

KAZEINIANY SPOŻYWCZE

NORMY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO KAZEINIANÓW SPOŻYWCZYCH

a) Podstawowe współczynniki składu

1. Maksymalny poziom wilgotności	8 % masy
2. Minimalna zawartość białek mleka obliczona na suchym ekstrakcie	88 % masy
z czego minimalna zawartość kazein	95 % masy
3. Maksymalna zawartość tłuszczu mlecznego	2 % masy
4. Maksymalna zawartość laktozy bezwodnej	1 % masy
5. Wartość pH	6,0 do 8,0
6. Maksymalna zawartość osadów (cząsteczki przypalone)	22,5 mg w 25 g

b) Skażenia

Maksymalna zawartość ołowiu	0,75 mg/kg
-----------------------------	------------

c) Zanieczyszczenia

Ciała obce (takie jak cząstki drewna, metalu, sierść lub części owadów)	zupełny brak w 25 g
---	---------------------

d) Dodatki do żywności

(fakultatywne czynniki neutralizujące i czynniki buforowe)

wodorotlenki	}	sodu
węglany		potasu
fosforany		wapnia
cytryniany		amonu
		magnezu

e) Właściwości

1. *Zapach:* Bardzo słabe obce aromaty i zapachy.
 2. *Wygląd:* Kolor od białego do kremowego; produkt musi być pozbawiony jakichkolwiek grudek, które pozostałyby odporne na lekki nacisk.
 3. *Rozpuszczalność:* Prawie całkowita rozpuszczalność w wodzie destylowanej, z wyjątkiem kazeinianu wapniowego.
-

ZAŁĄCZNIK III

TABELA KORELACJI

Dyrektywa Rady 83/417/EWG	Niniejsza dyrektywa
Art. 1	Art. 1 i 2
Art. 2	Art. 3
Art. 3	Art. 3
Art. 4 ust. 1	Art. 4 ust. 1 akapit pierwszy
Art. 4 ust. 2 akapit pierwszy	Art. 4 ust. 2
Art. 4 ust. 2 akapit drugi	Art. 4 ust. 1 akapit drugi
Art. 5	—
Art. 6 ust. 1	—
Art. 6 ust. 2	—
Art. 7	—
Art. 8	—
Art. 9	—
Art. 10	—
Art. 11	—
—	Art. 5
—	Art. 6
Art. 12	Art. 7
—	Art. 8
—	Art. 9
Art. 13	Art. 10
Załącznik I sekcja I	Art. 2 lit. a) i b)
Załącznik I sekcja II	Załącznik I sekcja I
Załącznik I sekcja III	Załącznik I sekcja II
Załącznik II sekcja I	Art. 2 lit. c)
Załącznik II sekcja II	Załącznik II
—	Załącznik III

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2015/2204

z dnia 30 listopada 2015 r.

dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 961/2010 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 46 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 23 marca 2012 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu.
- (2) Wyrokiem z dnia 18 września 2015 r. w sprawie T-121/13 Sąd Unii Europejskiej stwierdził nieważność decyzji Rady o wpisaniu Oil Industry Pension Fund Investment Company (OPIC) do wykazu osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi zamieszczonego w załączniku IX do rozporządzenia (UE) nr 267/2012.
- (3) OPIC należy ponownie wpisać do wykazu osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi na podstawie nowego uzasadnienia.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 267/2012,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku IX do rozporządzenia (UE) nr 267/2012 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 2015 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 88 z 24.3.2012, s. 1.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2015 r.

W imieniu Rady

J. ASSELBORN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wymieniony poniżej podmiot wpisuje się do wykazu zamieszczonego w części I załącznika IX do rozporządzenia (UE) nr 267/2012:

I. Osoby i podmioty zaangażowane w działania na rzecz broni jądrowej lub pocisków balistycznych oraz osoby i podmioty popierające rząd Iranu

B. Podmioty

	Nazwa	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
„159.	Oil industry Pension Fund Investment Company (OPIC)	No 234, Taleghani St, Teheran, Iran	OPIC udziela znaczącego wsparcia rządowi Iranu, zapewniając zasoby finansowe i usługi finansowe na rzecz projektów rozwoju sektora naftowego i gazowego różnym podmiotom związanym z rządem Iranu, w tym podmiotom zależnym spółek będących własnością państwa (NIOC). OPIC jest także właścicielem IOEC (Iranian Offshore Engineering Construction Co.), które zostało wskazane przez UE z powodu udzielania wsparcia logistycznego rządowi Iranu. Sektor naftowy i gazowy stanowi istotne źródło finansowania rządu Iranu i istnieją potencjalne powiązania między dochodami Iranu ze sprzedaży ropy naftowej pochodzącymi z sektora energetycznego i finansowaniem przez Iran działań wrażliwych z punktu widzenia rozprzestrzeniania materiałów jądrowych. Dyrektorem zarządzającym OPIC jest Naser Maleki, który został wskazany przez ONZ z powodu kierowania Shahid Hemmat Industrial Group (SHIG), a także dlatego, że jest urzędnikiem MODAFL (irańskiego ministerstwa obrony i logistyki sił zbrojnych) nadzorującym prace nad programem balistycznym Shahab 3 (irański program budowy będących obecnie w użyciu rakiet balistycznych dalekiego zasięgu). SHIG to podmiot wskazany przez ONZ ze względu na to, że jest podmiotem podległym Aerospace Industries Organisation (AIO, która jest podmiotem wskazanym przez UE) i jest zaangażowany w irański program budowy rakiet balistycznych. W związku z tym OPIC jest bezpośrednio zaangażowany w irańskie działania wrażliwe z punktu widzenia rozprzestrzeniania materiałów jądrowych lub w opracowywanie systemów przenoszenia broni jądrowej.	1.12.2015”

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2015/2205**z dnia 6 sierpnia 2015 r.****uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących obowiązku rozliczania****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) został powiadomiony o klasach instrumentów pochodnych opartych na stopie procentowej będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, w odniesieniu do których niektórym kontrahentom centralnym udzielono zezwolenia na rozliczanie. W odniesieniu do każdej z tych klas ESMA oceniła kryteria, które są niezbędne do objęcia ich obowiązkiem rozliczania, w tym poziom standaryzacji, wolumen i płynność, a także dostępność informacji o wycenie. Mając na uwadze nadrzędny cel polegający na ograniczeniu ryzyka systemowego, ESMA ustaliła klasy instrumentów pochodnych opartych na stopie procentowej będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które powinny podlegać obowiązkowi rozliczania zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012.
- (2) Kontrakty pochodne oparte na stopie procentowej będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym mogą mieć stałą kwotę referencyjną, zmienną kwotę referencyjną lub warunkową kwotę referencyjną. Kontrakty o stałej kwocie referencyjnej mają kwotę referencyjną, która nie zmienia się w okresie obowiązywania kontraktu. Kontrakty o zmiennej kwocie referencyjnej mają kwotę referencyjną, która zmienia się w okresie obowiązywania kontraktu w przewidywalny sposób. Kontrakty o warunkowej kwocie referencyjnej mają kwotę referencyjną, która zmienia się w okresie obowiązywania kontraktu w nieprzewidywalny sposób. Warunkowe kwoty referencyjne dodatkowo komplikują wycenę i zarządzanie ryzykiem związane z kontraktami pochodnymi opartymi na stopie procentowej będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, a tym samym zdolność CCP do ich rozliczania. Kwestię tę należy wziąć pod uwagę przy ustalaniu klas instrumentów pochodnych opartych na stopie procentowej będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które powinny podlegać obowiązkowi rozliczania.
- (3) Przy ustalaniu, które klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym powinny podlegać obowiązkowi rozliczania, należy wziąć pod uwagę szczególny charakter kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które zostały zawarte z emitentami obligacji zabezpieczonych lub z instytucjami, w których zgromadzone są aktywa stanowiące zabezpieczenie obligacji zabezpieczonych. W związku z tym klasy instrumentów pochodnych opartych na stopie procentowej będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, podlegających obowiązkowi rozliczania zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, nie powinny obejmować kontraktów zawartych z emitentami obligacji zabezpieczonych lub z instytucjami, w których zgromadzone są aktywa stanowiące zabezpieczenie obligacji zabezpieczonych, o ile spełniają pewne warunki.
- (4) Różni kontrahenci potrzebują różnego czasu na wprowadzenie niezbędnych uzgodnień umożliwiających rozliczanie instrumentów pochodnych opartych na stopie procentowej będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym podlegających obowiązkowi rozliczania. W celu zapewnienia prawidłowego i terminowego wdrożenia tego obowiązku kontrahenci powinni zostać zaklasyfikowani do kategorii, w których wystarczająco podobni kontrahenci zaczynają podlegać obowiązkowi rozliczania, począwszy od tej samej daty.
- (5) Pierwsza kategoria powinna obejmować zarówno kontrahentów finansowych, jak i niefinansowych, którzy w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia są rozliczającymi członkami co najmniej jednego z odpowiednich kontrahentów centralnych w odniesieniu do co najmniej jednej z klas instrumentów pochodnych opartych na stopie procentowej będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym podlegających obowiązkowi rozliczania, ponieważ ci kontrahenci posiadają już doświadczenie związane z dobrowolnym rozliczaniem i ustanowili już kontakty z tymi kontrahentami centralnymi w celu rozliczenia co najmniej jednej z tych klas. Kontrahenci niefinansowi, którzy są członkami rozliczającymi, powinni również zostać zaliczeni do tej

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

pierwszej kategorii, ponieważ ich doświadczenie i przygotowanie do rozliczania centralnego jest porównywalne z doświadczeniem i przygotowaniem w tym zakresie kontrahentów finansowych zaliczonych do pierwszej kategorii.

- (6) Druga i trzecia kategoria powinna obejmować kontrahentów finansowych, którzy nie zostali włączeni do pierwszej kategorii, w grupach według poziomu ich zdolności prawnej i operacyjnej w odniesieniu do instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Poziom aktywności w dziedzinie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym powinien służyć jako podstawa do różnicowania stopnia zdolności prawnej i operacyjnej kontrahentów finansowych, a próg ilościowy umożliwiający rozróżnienie między drugą a trzecią kategorią należy zatem ustalić na podstawie łącznej średniej na koniec miesiąca kwoty referencyjnej instrumentów pochodnych rozliczanych niecentralnie. Prog ten należy ustalić na odpowiednim poziomie w celu rozróżnienia mniejszych uczestników rynku, przy jednoczesnym uwzględnieniu znacznego poziomu ryzyka w ramach drugiej kategorii. Powinien on również być zgodny z progiem przyjętym na szczeblu międzynarodowym w odniesieniu do wymogów dotyczących depozytu zabezpieczającego na instrumenty pochodne rozliczane niecentralnie w celu zwiększenia zbieżności przepisów i ograniczenia ponoszonych przez kontrahentów kosztów przestrzegania przepisów. Podobnie jak w przypadku tych międzynarodowych standardów, mimo że próg ten stosuje się zwykle na poziomie grupy ze względu na możliwość podziału ryzyka w ramach grupy, w odniesieniu do funduszy inwestycyjnych próg ten należy stosować odrębnie dla każdego funduszu, ponieważ zobowiązania innych funduszy lub ich zarządzającego inwestycjami zwykle nie mają wpływu na zobowiązania danego funduszu. W związku z tym próg ten należy stosować odrębnie dla każdego funduszu, pod warunkiem że w przypadku niewypłacalności lub upadłości każdy fundusz inwestycyjny stanowi zupełnie odrębny i zabezpieczony zbiór aktywów, który nie jest zabezpieczony, gwarantowany ani wspierany przez inne fundusze inwestycyjne lub przez samego zarządzającego inwestycjami.
- (7) Niektóre alternatywne fundusze inwestycyjne („AFI”) nie są objęte definicją kontrahentów finansowych na mocy rozporządzenia (UE) nr 648/2012, chociaż posiadają pewien stopień zdolności operacyjnej w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym podobny do tego, który posiadają AFI objęte wspomnianą definicją. Zatem AFI zaklasyfikowane jako kontrahenci niefinansowi należy zaliczyć do tej samej kategorii kontrahentów, co AFI zaklasyfikowane jako kontrahenci finansowi.
- (8) Czwarta kategoria powinna obejmować kontrahentów niefinansowych nieuwzględnionych w innych kategoriach ze względu na ich bardziej ograniczone doświadczenie i zdolność operacyjną w odniesieniu do instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym i do rozliczania centralnego w porównaniu z innymi kategoriami kontrahentów.
- (9) Ustalając datę, od której obowiązek rozliczania staje się skuteczny w odniesieniu do kontrahentów należących do pierwszej kategorii, należy uwzględnić fakt, że mogą oni nie posiadać koniecznych ustanowionych wcześniej kontaktów z kontrahentami centralnymi w odniesieniu do wszystkich klas podlegających obowiązkowi rozliczania. Ponadto kontrahenci należący do tej kategorii stanowią punkt dostępu do rozliczania dla kontrahentów niebędących członkami rozliczającymi, a w konsekwencji wejścia w życie obowiązku rozliczania oczekuje się znacznego wzrostu rozliczania klientów i klientów pośrednich. Ponadto pierwsza kategoria kontrahentów odpowiada za istotną część wolumenu już rozliczanych instrumentów pochodnych opartych na stopie procentowej będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, a wolumen transakcji, które muszą zostać rozliczone, znacznie wzrośnie po dacie, od której obowiązek rozliczania ustanowiony w niniejszym rozporządzeniu stanie się skuteczny. W związku z tym rozsądny termin, w którym kontrahenci należący do pierwszej kategorii muszą przygotować się do rozliczania dodatkowych klas i do rozliczania większej liczby klientów i klientów pośrednich oraz przystosować się do wzrostu wolumenu transakcji, które muszą zostać rozliczone, powinien wynosić sześć miesięcy.
- (10) Ustalając datę, od której obowiązek rozliczania staje się skuteczny w odniesieniu do kontrahentów należących do drugiej i trzeciej kategorii, należy uwzględnić fakt, że większość z nich uzyska dostęp do kontrahenta centralnego poprzez zostanie klientem lub klientem pośrednim członka rozliczającego. Proces ten może zająć od 12 do 18 miesięcy, w zależności od zdolności prawnej i operacyjnej kontrahentów oraz poziomu ich przygotowania w odniesieniu do zawierania uzgodnień z członkami rozliczającymi, które są niezbędne do rozliczania kontraktów.
- (11) Ustalając datę, od której obowiązek rozliczania staje się skuteczny w odniesieniu do kontrahentów należących do czwartej kategorii, należy uwzględnić ich zdolność prawną i operacyjną oraz ich bardziej ograniczone doświadczenie w odniesieniu do instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym i do rozliczania centralnego w porównaniu z innymi kategoriami kontrahentów.
- (12) W odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, zawartych między kontrahentem posiadającym siedzibę w państwie trzecim i innym kontrahentem posiadającym siedzibę w Unii, którzy to kontrahenci należą do tej samej grupy, są objęci w pełni tą samą konsolidacją i podlegają właściwym procedurom z zakresu scentralizowanej oceny, pomiaru i kontroli ryzyka, należy ustanowić późniejszą datę rozpoczęcia stosowania obowiązku rozliczania. Taka odroczone data powinna zapewnić niepodleganie tych kontraktów obowiązkowi rozliczania przez ograniczony czas w przypadku braku aktów

wykonawczych przyjmowanych na podstawie art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia i jurysdykcji, w których posiada siedzibę kontrahent spoza Unii. Właściwe organy powinny mieć możliwość wcześniejszej weryfikacji, czy kontrahenci, którzy zawierają te kontrakty, należą do tej samej grupy i spełniają inne warunki transakcji wewnątrzgrupowych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 648/2012.

- (13) W przeciwieństwie do instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, których kontrahenci są kontrahentami niefinansowymi, jeżeli kontrahenci kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym są kontrahentami finansowymi, rozporządzenie (UE) nr 648/2012 zobowiązuje do stosowania obowiązku rozliczania w odniesieniu do kontraktów zawartych po powiadomieniu ESMA, które następuje po udzieleniu kontrahentowi centralnemu zezwolenia na rozliczanie danej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, ale przed datą, od której obowiązek rozliczania staje się skuteczny, pod warunkiem że jest to uzasadnione okresem pozostałym do zapadalności takich kontraktów w dniu, od którego obowiązek rozliczania staje się skuteczny. Stosowanie obowiązku rozliczania w odniesieniu do tych kontraktów powinno służyć zapewnieniu jednolitego i spójnego stosowania rozporządzenia (UE) nr 648/2012. Celem powinno być dążenie do stabilności finansowej i ograniczenia ryzyka systemowego, jak również zapewnienie równych szans wszystkim uczestnikom rynku, jeżeli dana klasa kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zostanie uznana za podlegającą obowiązkowi rozliczania. Minimalny okres pozostały do zapadalności powinien zatem zostać ustalony na poziomie zapewniającym osiągnięcie tych celów.
- (14) Przed wejściem w życie regulacyjnych standardów technicznych przyjętych na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 kontrahenci nie są w stanie przewidzieć, czy zawierane przez nich kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym będą podlegały obowiązkowi rozliczania w dniu, od którego obowiązek rozliczania staje się skuteczny. Ta niepewność wywiera istotny wpływ na zdolność uczestników rynku do dokładnej wyceny zawieranych przez nich kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, ponieważ kontrakty rozliczane centralnie podlegają innemu systemowi zabezpieczenia niż kontrakty rozliczane niecentralnie. Nałożenie obowiązku wstecznego rozliczania na kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, zawarte przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, bez względu na ich okres pozostały do zapadalności w dniu, od którego obowiązek rozliczania staje się skuteczny, mogłoby ograniczyć zdolność kontrahentów do odpowiedniego zabezpieczenia ich ryzyka rynkowego i wpłynąć na funkcjonowanie rynku i stabilność finansową albo uniemożliwić im prowadzenie normalnej działalności poprzez ich zabezpieczenie za pomocą innych odpowiednich środków.
- (15) Co więcej, kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, zawarte po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, ale zanim obowiązek rozliczania stanie się skuteczny, nie powinny podlegać obowiązkowi rozliczania, do momentu, w którym kontrahenci tych umów będą mogli określić kategorię, do której zostali włączeni, oraz ustalić, czy podlegają obowiązkowi rozliczania w odniesieniu do danego kontraktu, w tym ich transakcji wewnątrzgrupowych, a także zanim będą oni mogli wdrożyć niezbędne uzgodnienia w celu zawarcia tych kontraktów z uwzględnieniem obowiązku rozliczania. Dlatego w celu utrzymania prawidłowego funkcjonowania i stabilności rynków oraz zapewnienia kontrahentom równych szans należy uznać, że kontrakty te nie powinny podlegać obowiązkowi rozliczania, niezależnie od ich okresów pozostałych do zapadalności.
- (16) Kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawarte po powiadomieniu ESMA, które następuje po udzieleniu kontrahentowi centralnemu zezwolenia na rozliczanie danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, ale przed datą, od której obowiązek rozliczania staje się skuteczny, nie powinny podlegać obowiązkowi rozliczania, jeżeli nie mają one istotnego znaczenia dla ryzyka systemowego lub jeżeli objęcie tych kontraktów obowiązkiem rozliczania mogłoby w inny sposób zaszkodzić jednolitemu i spójnemu stosowaniu rozporządzenia (UE) nr 648/2012. Ryzyko kredytowe kontrahenta związane z kontraktami pochodnymi opartymi na stopie procentowej będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które mają dłuższe okresy zapadalności, pozostaje na rynku dłużej niż ryzyko kredytowe związane z kontraktami pochodnymi opartymi na stopie procentowej będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, charakteryzującymi się krótszymi okresami pozostałymi do zapadalności. Nałożenie obowiązku rozliczania w odniesieniu do kontraktów o krótkich okresach pozostałych do zapadalności oznaczałoby nałożenie na kontrahentów obciążenia nieproporcjonalnego do poziomu zmniejszonego ryzyka. Ponadto kontrakty pochodne oparte na stopie procentowej będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym o krótszych okresach pozostałych do zapadalności stanowią stosunkowo niewielką część całego rynku, a zatem stosunkowo niewielką część ogólnego ryzyka systemowego związanego z tym rynkiem. Minimalne okresy pozostałe do zapadalności należy zatem ustalić na poziomie gwarantującym, aby kontrakty, których okresy pozostałe do zapadalności wynoszą nie więcej niż kilka miesięcy, nie podlegały obowiązkowi rozliczania.
- (17) Kontrahenci należący do trzeciej kategorii ponoszą stosunkowo niewielką część ogólnego ryzyka systemowego i mają niższą zdolność prawną i operacyjną w odniesieniu do instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym w porównaniu z kontrahentami należącymi do pierwszej i drugiej kategorii.

Istotne elementy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, w tym wycena kontraktów pochodnych opartych na stopie procentowej będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym podlegających obowiązkowi rozliczania i zawartych, zanim obowiązek rozliczania staje się skuteczny, będą musiały zostać dostosowane w krótkim terminie w celu włączenia rozliczania, które zostanie przeprowadzone dopiero kilka miesięcy po zawarciu kontraktu. Ten proces wstecznego rozliczania wymaga znacznych dostosowań modelu wyceny i zmian dokumentacji tych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Kontrahenci należący do trzeciej kategorii mają bardzo ograniczone możliwości włączenia wstecznego rozliczania do swoich kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. W związku z tym nałożenie obowiązku rozliczania kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, zawartych, zanim obowiązek rozliczania stanie się skuteczny dla tych kontrahentów, mogłoby ograniczyć ich zdolność do odpowiedniego zabezpieczenia ich ryzyka i wpłynąć na funkcjonowanie i stabilność rynku albo uniemożliwić im prowadzenie ich normalnej działalności, jeżeli nie będą oni mogli kontynuować zabezpieczenia. W związku z tym kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawarte przez kontrahentów należących do trzeciej kategorii przed datą, od której obowiązek rozliczania staje się skuteczny, nie powinny podlegać obowiązkowi rozliczania.

- (18) Ponadto kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawarte pomiędzy kontrahentami należącymi do tej samej grupy mogą być zwolnione z obowiązku rozliczania, jeżeli spełnione zostaną pewne warunki, w celu uniknięcia ograniczenia wydajności procesów zarządzania ryzykiem wewnątrzgrupowym, co utrudniłoby osiągnięcie nadrzędnego celu rozporządzenia (UE) nr 648/2012. W związku z tym transakcje wewnątrzgrupowe, które spełniają określone warunki i które zostaną zawarte przed datą, od której obowiązek rozliczania staje się skuteczny w odniesieniu do tych transakcji, nie powinny podlegać obowiązkowi rozliczania.
- (19) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez ESMA.
- (20) Komisja poinformowała ESMA o swoim zamiarze zatwierdzenia ze zmianami projektu regulacyjnych standardów technicznych zaproponowanych przez ESMA, zgodnie z procedurą określoną w art. 10 ust. 1 akapity piąty i szósty rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010⁽¹⁾. ESMA przyjęła formalną opinię odnośnie do tych zmian, którą przedłożyła Komisji.
- (21) ESMA przeprowadziła otwarte konsultacje publiczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonała analizy potencjalnych związanych z nim kosztów i korzyści oraz zasięgnęła opinii Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych powołanej na mocy art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 oraz skonsultowała się z Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym podlegających obowiązkowi rozliczania

1. Klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wymienione w załączniku podlegają obowiązkowi rozliczania.
2. Klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wymienione w załączniku nie obejmują kontraktów zawartych z emitentami obligacji zabezpieczonych lub z instytucjami, w których zgromadzone są aktywa stanowiące zabezpieczenie obligacji zabezpieczonych, pod warunkiem że kontrakty te spełniają wszystkie następujące warunki:
 - a) są wykorzystywane jedynie do zabezpieczenia instytucji, w której zgromadzone są aktywa stanowiące zabezpieczenie, przed ryzykiem stopy procentowej lub niedopasowaniem walutowym w stosunku do obligacji zabezpieczonych;
 - b) są zarejestrowane lub odnotowane w instytucji, w której zgromadzone są aktywa stanowiące zabezpieczenie obligacji zabezpieczonych, zgodnie z przepisami krajowymi dotyczącymi obligacji zabezpieczonych;
 - c) nie są rozwiązywane w przypadku postępowania naprawczego lub niewypłacalności emitenta obligacji zabezpieczonych lub instytucji, w której zgromadzone są aktywa stanowiące zabezpieczenie;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

- d) kontrahent kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartego z emitentami obligacji zabezpieczonych lub z instytucjami, w których zgromadzone są aktywa stanowiące zabezpieczenie obligacji zabezpieczonych, ma pozycję co najmniej równorzędną z posiadaczami obligacji zabezpieczonych, z wyjątkiem sytuacji, w której dany kontrahent kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartego z emitentami obligacji zabezpieczonych lub z instytucjami, w których zgromadzone są aktywa stanowiące zabezpieczenie obligacji zabezpieczonych, jest stroną niewykonującą zobowiązań lub stroną poszkodowaną, bądź też zrzeka się pozycji równorzędnej;
- e) obligacja zabezpieczona spełnia wymogi art. 129 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 ⁽¹⁾ i podlega regulacyjnemu wymogowi zabezpieczenia w wysokości co najmniej 102 %.

Artykuł 2

1. Do celów art. 3 i 4 kontrahenci podlegający obowiązkowi rozliczania należą do jednej z następujących kategorii:
 - a) kategoria 1 obejmująca kontrahentów, którzy w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia są rozliczającymi członkami, w rozumieniu art. 2 pkt 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, w odniesieniu do co najmniej jednej z klas instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wymienionych w załączniku niniejszego rozporządzenia, co najmniej jednego z kontrahentów centralnych posiadających przed tą datą zezwolenie na rozliczanie co najmniej jednej z tych klas lub uznawanych do tego celu;
 - b) kategoria 2 obejmująca kontrahentów nienależących do kategorii 1, którzy należą do grupy, której łączna średnia na koniec miesiąca kwota referencyjna brutto w odniesieniu do aktywnych instrumentów pochodnych rozliczanych niecentralnie przez okres stycznia, lutego i marca 2016 r. wynosi ponad 8 mld EUR, i którzy należą do jednej z następujących grup:
 - (i) kontrahenci finansowi;
 - (ii) alternatywne fundusze inwestycyjne zdefiniowane w art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE ⁽²⁾, które są kontrahentami niefinansowymi;
 - c) kategoria 3 obejmująca kontrahentów nienależących do kategorii 1 ani kategorii 2, którzy należą do jednej z następujących grup:
 - (i) kontrahenci finansowi;
 - (ii) alternatywne fundusze inwestycyjne zdefiniowane w art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2011/61/UE, które są kontrahentami niefinansowymi;
 - d) kategoria 4 obejmująca kontrahentów niefinansowych, którzy nie należą do kategorii 1, kategorii 2 ani kategorii 3.
2. Do celów obliczania łącznej średniej na koniec miesiąca kwoty referencyjnej brutto na poziomie grupy w odniesieniu do aktywnych instrumentów, o której mowa w ust. 1 lit. b), uwzględnia się wszystkie należące do grupy instrumenty pochodne rozliczane niecentralnie, w tym walutowe transakcje terminowe, swapy i swapy walutowe.
3. Jeśli kontrahenci są alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi zdefiniowanymi w art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2011/61/UE lub przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe zdefiniowanymi w art. 1 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE ⁽³⁾, próg 8 mld EUR, o którym mowa w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, stosuje się indywidualnie na poziomie funduszu.

Artykuł 3

Daty, od których obowiązek rozliczania staje się skuteczny

1. W odniesieniu do kontraktów dotyczących klas instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wymienionych w załączniku obowiązek rozliczania wchodzi w życie:
 - a) 21 czerwca 2016 r. w przypadku kontrahentów należących do kategorii 1;
 - b) 21 grudnia 2016 r. w przypadku kontrahentów należących do kategorii 2;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).

- c) 21 czerwca 2017 r. w przypadku kontrahentów należących do kategorii 3;
- d) 21 grudnia 2018 r. w przypadku kontrahentów należących do kategorii 4.

Jeżeli kontrakt jest zawarty pomiędzy dwoma kontrahentami należącymi do dwóch różnych kategorii kontrahentów, datą, od której obowiązek rozliczania staje się skuteczny w odniesieniu do tego kontraktu, jest ta późniejsza data.

2. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 lit. a), b) i c), w odniesieniu do kontraktów dotyczących klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wymienionych w załączniku i zawartych pomiędzy kontrahentami innymi niż kontrahenci należący do kategorii 4 i należącymi do tej samej grupy, oraz jeżeli jeden kontrahent posiada siedzibę w państwie trzecim, a drugi kontrahent posiada siedzibę w Unii, obowiązek rozliczania wchodzi w życie:

- a) 21 grudnia 2018 r., w przypadku gdy nie przyjęto decyzji dotyczącej równoważności na podstawie art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, do celów art. 4 tego rozporządzenia, dotyczącej kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do danego państwa trzeciego; lub
- b) w przypadku gdy przyjęto decyzję dotyczącą równoważności na podstawie art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, do celów art. 4 tego rozporządzenia, dotyczącą kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do danego państwa trzeciego, od późniejszej z następujących dat:
 - (i) 60 dni od daty wejścia w życie decyzji przyjętej na podstawie art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, do celów art. 4 tego rozporządzenia, dotyczącej kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do danego państwa trzeciego;
 - (ii) daty, od której obowiązek rozliczania staje się skuteczny zgodnie z ust. 1.

Odstępstwo to stosuje się jedynie w przypadku, gdy kontrahenci spełniają następujące warunki:

- a) kontrahent posiadający siedzibę w państwie trzecim jest kontrahentem finansowym albo kontrahentem niefinansowym;
- b) kontrahent posiadający siedzibę w Unii jest:
 - (i) kontrahentem finansowym, kontrahentem niefinansowym, finansową spółką holdingową, instytucją finansową lub przedsiębiorstwem usług pomocniczych objętym odpowiednimi wymogami ostrożnościowymi, a kontrahent, o którym mowa w lit. a), jest kontrahentem finansowym; lub
 - (ii) kontrahentem finansowym albo kontrahentem niefinansowym, a kontrahent, o którym mowa w lit. a), jest kontrahentem niefinansowym;
- c) obaj kontrahenci objęci są w pełni tą samą konsolidacją zgodnie z art. 3 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- d) obaj kontrahenci podlegają właściwym procedurom z zakresu scentralizowanej oceny, pomiaru i kontroli ryzyka;
- e) kontrahent posiadający siedzibę w Unii zawiadomił swój właściwy organ na piśmie, że warunki określone w lit. a), b), c) i d) są spełnione, a właściwy organ w terminie 30 dni kalendarzowych od otrzymania tego zawiadomienia potwierdził spełnienie tych warunków.

Artykuł 4

Minimalny okres pozostały do zapadalności

1. W odniesieniu do kontrahentów finansowych należących do kategorii 1 minimalny okres pozostały do zapadalności, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) nr 648/2012, w dniu, w którym obowiązek rozliczania staje się skuteczny, wynosi:

- a) 50 lat dla kontraktów zawartych lub odnowionych przed dniem 21 lutego 2016 r., które to kontrakty należą do klas określonych w tabeli 1 lub tabeli 2 zamieszczonych w załączniku;
- b) 3 lata dla kontraktów zawartych lub odnowionych przed dniem 21 lutego 2016 r., które to kontrakty należą do klas określonych w tabeli 3 lub tabeli 4 w załączniku;
- c) 6 miesięcy dla kontraktów zawartych lub odnowionych w dniu 21 lutego 2016 r. lub po tej dacie, które to kontrakty należą do klas określonych w tabelach 1–4 w załączniku.

2. W odniesieniu do kontrahentów finansowych należących do kategorii 2 minimalny okres pozostały do zapadalności, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) nr 648/2012, w dniu, w którym obowiązek rozliczania staje się skuteczny, wynosi:

- a) 50 lat dla kontraktów zawartych lub odnowionych przed dniem 21 maja 2016 r., które to kontrakty należą do klas określonych w tabeli 1 lub tabeli 2 w załączniku;
- b) 3 lata dla kontraktów zawartych lub odnowionych przed dniem 21 maja 2016 r., które to kontrakty należą do klas określonych w tabeli 3 lub tabeli 4 w załączniku;
- c) 6 miesięcy dla kontraktów zawartych lub odnowionych w dniu 21 maja 2016 r. lub po tej dacie, które to kontrakty należą do klas określonych w tabelach 1–4 w załączniku.

3. W odniesieniu do kontrahentów finansowych należących kategorii 3 oraz transakcji, o których mowa w art. 3 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, zawartych między kontrahentami finansowymi minimalny okres pozostały do zapadalności, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) nr 648/2012, w dniu, w którym obowiązek rozliczania staje się skuteczny, wynosi:

- a) 50 lat w odniesieniu do kontraktów, które należą do klas określonych w tabeli 1 lub tabeli 2 w załączniku;
- b) 3 lata w odniesieniu do kontraktów, które należą do klas określonych w tabeli 3 lub tabeli 4 w załączniku.

4. Jeżeli kontrakt jest zawarty pomiędzy dwoma kontrahentami finansowymi należącymi do różnych kategorii lub pomiędzy dwoma kontrahentami finansowymi zaangażowanymi w transakcje, o których mowa w art. 3 ust. 2, minimalny okres pozostały do zapadalności, który należy uwzględnić do celów niniejszego artykułu, odpowiada dłuższemu mającemu zastosowanie okresowi pozostałemu do zapadalności.

Artykuł 5

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 sierpnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Klasy instrumentów pochodnych opartych na stopie procentowej będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym podlegających obowiązkowi rozliczania

Tabela 1

Klasy swapów bazowych

Ref.	Rodzaj	Indeks referencyjny	Waluta rozliczeniowa	Okres zapadalności	Rodzaj waluty rozliczeniowej	Opcjonalność	Rodzaj kwoty referencyjnej
A.1.1	Bazowy	EURIBOR	EUR	28D-50R	Jedna waluta	Nie	Stały lub zmienny
A.1.2	Bazowy	LIBOR	GBP	28D-50R	Jedna waluta	Nie	Stały lub zmienny
A.1.3	Bazowy	LIBOR	JPY	28D-30R	Jedna waluta	Nie	Stały lub zmienny
A.1.4	Bazowy	LIBOR	USD	28D-50R	Jedna waluta	Nie	Stały lub zmienny

Tabela 2

Klasy swapów stóp procentowych stałych do zmiennych

Ref.	Rodzaj	Indeks referencyjny	Waluta rozliczeniowa	Okres zapadalności	Rodzaj waluty rozliczeniowej	Opcjonalność	Rodzaj kwoty referencyjnej
A.2.1	Stały do zmiennego	EURIBOR	EUR	28D-50R	Jedna waluta	Nie	Stały lub zmienny
A.2.2	Stały do zmiennego	LIBOR	GBP	28D-50R	Jedna waluta	Nie	Stały lub zmienny
A.2.3	Stały do zmiennego	LIBOR	JPY	28D-30R	Jedna waluta	Nie	Stały lub zmienny
A.2.4	Stały do zmiennego	LIBOR	USD	28D-50R	Jedna waluta	Nie	Stały lub zmienny

Tabela 3

Klasy kontraktów terminowych na stopę procentową

Ref.	Rodzaj	Indeks referencyjny	Waluta rozliczeniowa	Okres zapadalności	Rodzaj waluty rozliczeniowej	Opcjonalność	Rodzaj kwoty referencyjnej
A.3.1	FRA	EURIBOR	EUR	3D-3R	Jedna waluta	Nie	Stały lub zmienny
A.3.2	FRA	LIBOR	GBP	3D-3R	Jedna waluta	Nie	Stały lub zmienny
A.3.3	FRA	LIBOR	USD	3D-3R	Jedna waluta	Nie	Stały lub zmienny

Tabela 4

Klasy jednodniowych transakcji swap na rynku międzybankowym

Ref.	Rodzaj	Indeks referencyjny	Waluta rozliczeniowa	Okres zapadalności	Rodzaj waluty rozliczeniowej	Opcjonalność	Rodzaj kwoty referencyjnej
A.4.1	OIS	EONIA	EUR	7D-3R	Jedna waluta	Nie	Stały lub zmienny
A.4.2	OIS	FedFunds	USD	7D-3R	Jedna waluta	Nie	Stały lub zmienny
A.4.3	OIS	SONIA	GBP	7D-3R	Jedna waluta	Nie	Stały lub zmienny

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2206**z dnia 30 listopada 2015 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1238/95 w odniesieniu do opłat na rzecz Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 113,

po konsultacji z Radą Administracyjną Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1238/95 ⁽²⁾ stanowi, że przewodniczący Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin (Urzędu) może zezwolić na inne formy uiszczania opłat i dopłat, w tym doręczanie lub przekazywanie poświadczonych czeków. Wymaganie poświadczonych czeków jako formy zapłaty uważa się jednak za zbyt uciążliwe dla posiadaczy. Ponadto należy zapewnić możliwość płatności drogą elektroniczną.
- (2) W art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1238/95 wymaga się, aby osoba uiszczająca opłaty lub dopłaty wskazała swoją nazwę i cel tej zapłaty. Biorąc pod uwagę, że do Urzędu może wpłynąć zapłata dokonana przez osobę, której tożsamość może okazać się niemożliwa do ustalenia, i nie będzie można dokonać zwrotu na rzecz takiej osoby, Urząd powinien zachować takie środki jako inny przychód.
- (3) W art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1238/95 określono przepisy dotyczące wysokości opłaty za wniosek uiszczanej na rzecz Urzędu za przetwarzanie wniosków o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin. Aby zapewnić skuteczne, efektywne i sprawne rozpatrywanie wniosków, powinno się zachęcać do składania ich drogą elektroniczną za pomocą formularza internetowego. Z tego względu należy zmniejszyć opłatę za przetwarzanie wniosku w przypadku, gdy został on złożony drogą elektroniczną.
- (4) Sformułowanie zawarte w art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1238/95 dotyczące wyznaczania urzędów podporządkowanych i instytucji państwowych oraz powierzania im obowiązków należy dostosować do rozporządzenia podstawowego.
- (5) W art. 7 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1238/95 uregulowano kwestię zwrotu opłat za wnioski, które nie są ważne na mocy art. 50 rozporządzenia podstawowego. W oparciu o doświadczenia zdobyte przez Urząd w odniesieniu do kosztów związanych z przetwarzaniem nieważnych wniosków o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin, należy zmniejszyć kwotę opłaty za wniosek zatrzymywanej przez Urząd.
- (6) Art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1238/95 dotyczy opłat za przeprowadzenie badania technicznego odmiany. W przypadku kontroli sprawozdania z wyników badania technicznego przeprowadzonego już przez wyznaczony urząd badawczy przed datą wniosku o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin, jak określono w art. 8 ust. 5, należy zaznaczyć, że opłatę ustala przewodniczący Urzędu po konsultacji z Radą Administracyjną Urzędu.
- (7) Art. 12 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1238/95 stanowi, że przewodniczący Urzędu ustala opłaty odnoszące się do oficjalnej gazety Urzędu. Wychodząca periodycznie oficjalna gazeta Urzędu nie jest już wydawana drukiem, a jedynie publikowana w wersji elektronicznej, i odzwierciedla zawartość baz danych Urzędu. Wydawanie tego rodzaju publikacji nie wymaga przeznaczania dodatkowo żadnych szczególnych środków, w związku z czym należy znieść przedmiotową opłatę.

⁽¹⁾ Dz.U. L 227 z 1.9.1994, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1238/95 z dnia 31 maja 1995 r. ustanawiające zasady wykonawcze stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 w odniesieniu do opłat na rzecz Wspólnotowego Urzędu Odmian Roślin (Dz.U. L 121 z 1.6.1995, s. 31).

- (8) Art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1238/95 dotyczy dopłat. Doświadczenie pokazuje, że dodatkowa praca Urzędu, o której mowa w art. 13 ust. 1 i ust. 2 lit. b), wynikająca z faktu, że niektóre nazwy odmian nie są początkowo zgodne z ustalonymi wymogami lub muszą być zmienione w przypadku sprzeczności z wcześniejszym prawem strony trzeciej, jest pracą zwyczajową i nie wymaga dodatkowych środków. Żadne dopłaty za taką dodatkową pracę nie są zatem uzasadnione.
- (9) Art. 13 ust. 2 lit. a) stanowi, że Urząd może nałożyć dopłatę do corocznej opłaty, jeżeli posiadacz nie uiścił corocznej opłaty. W takich przypadkach Urząd może wszcząć procedurę anulowania ochrony. Doświadczenie pokazuje, że Urząd nie nakłada dopłaty za niewuiszczenie corocznej opłaty, w związku z czym przepis ten należy skreślić.
- (10) Art. 93 ust. 3 i art. 94 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1239/95 ⁽¹⁾ nie zostały uwzględnione w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 874/2009 ⁽²⁾. Należy zatem skreślić art. 14 ust. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1238/95, które odnoszą się do powyższych przepisów.
- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1238/95.
- (12) Proponowane zmiany powinny mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2016 r., tj. wraz z początkiem nowego roku budżetowego dla budżetu Urzędu.
- (13) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Systemu Ochrony Odmian Roślin,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1238/95 wprowadza się następujące zmiany:

a) w art. 3 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) doręczenie lub przekazanie do Urzędu czeków płatnych w euro;”;

(ii) lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) płatność drogą elektroniczną, za pomocą karty płatniczej lub polecenia zapłaty.”;

b) w art. 5 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Jeżeli po skierowaniu zapytania do odpowiedniego banku nie można potwierdzić tożsamości osoby dokonującej zapłaty i nie można zwrócić danej kwoty żadnej konkretnej osobie, kwotę tę uznaje się za inne przychody w terminach określonych w wewnętrznych przepisach finansowych Urzędu, o których mowa w art. 112 rozporządzenia podstawowego i które zostały przyjęte przez Radę Administracyjną Urzędu.”;

c) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

(i) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wnioskujący o wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin (wnioskodawca) uiszcza opłatę w wysokości 450 EUR za przetwarzanie wniosku złożonego drogą elektroniczną za pomocą formularza internetowego, stworzonego w systemie aplikacji elektronicznej Urzędu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1239/95 z dnia 31 maja 1995 r. ustanawiające zasady wykonawcze stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 w odniesieniu do postępowania przed Wspólnotowym Urzędem Odmian Roślin (Dz.U. L 121 z 1.6.1995, s. 37).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 874/2009 z dnia 17 września 2009 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 w odniesieniu do postępowania przed Wspólnotowym Urzędem Ochrony Odmian Roślin (Dz.U. L 251 z 24.9.2009, s. 3).

Wnioskodawca uiszcza opłatę w wysokości 650 EUR za przetwarzanie wniosku złożonego w inny sposób niż przez system aplikacji elektronicznej Urzędu.

2. Składający wniosek podejmuje konieczne kroki do uiszczenia opłaty za wniosek zgodnie z art. 3 niniejszego rozporządzenia przed dniem lub w dniu, w którym złożył wniosek, bezpośrednio w Urzędzie lub w jednej z ustanowionych jednostek podporządkowanych albo krajowych instytucji, którym zlecono wykonywanie szczególnych czynności administracyjnych Urzędu na mocy art. 30 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.”;

(ii) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Jeżeli opłata za wniosek zostanie otrzymana, lecz wniosek nie jest ważny na mocy art. 50 rozporządzenia podstawowego, Urząd zatrzyma kwotę 150 EUR z opłaty za wniosek i dokona zwrotu kwoty pozostałej, powiadamiając wnioskodawcę o wadach znalezionych we wniosku.”;

d) w art. 8 ust. 5 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Wysokość tej opłaty jest określana przez przewodniczącego Urzędu po konsultacji z Radą Administracyjną Urzędu i publikowana w oficjalnej Gazecie Urzędu.”;

e) w art. 12 ust. 1 skreśla się lit. c);

f) skreśla się art. 13;

g) w art. 14 skreśla się ust. 3 i 4.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2207**z dnia 30 listopada 2015 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	AL	53,3
	MA	77,9
	ZZ	65,6
0707 00 05	AL	48,7
	MA	93,1
	TR	148,3
	ZZ	96,7
0709 93 10	AL	80,9
	MA	66,5
	TR	157,4
	ZZ	101,6
0805 20 10	CL	96,2
	MA	77,9
	PE	78,3
	ZZ	84,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	TR	80,9
	ZZ	80,9
0805 50 10	AR	61,0
	TR	106,6
	ZZ	83,8
0808 10 80	CA	159,0
	CL	85,8
	MK	32,8
	US	115,5
	ZA	152,4
	ZZ	109,1
0808 30 90	BA	88,2
	CN	63,9
	TR	128,6
	ZZ	93,6

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2015/2208

z dnia 27 października 2015 r.

w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu wspólnego przedsiębiorstwa ARTEMIS na rok budżetowy 2013

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając ostateczne roczne sprawozdanie finansowe wspólnego przedsiębiorstwa ARTEMIS za rok budżetowy 2013,
- uwzględniając sprawozdanie Trybunału Obrachunkowego dotyczące rocznego sprawozdania finansowego wspólnego przedsiębiorstwa ARTEMIS za rok budżetowy 2013 wraz z odpowiedziami wspólnego przedsiębiorstwa ⁽¹⁾,
- uwzględniając poświadczenie wiarygodności ⁽²⁾ rachunków, jak również legalności i prawidłowości operacji leżących u ich podstaw przedłożone przez Trybunał Obrachunkowy za rok budżetowy 2013 zgodnie z art. 287 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 17 lutego 2015 r. w sprawie udzielenia wspólnemu przedsiębiorstwu absolutorium z wykonania budżetu na rok budżetowy 2013 (05306/2015 – C8-0049/2015),
- uwzględniając swoją decyzję z dnia 29 kwietnia 2015 r. ⁽³⁾ odraczającą udzielenie absolutorium za rok budżetowy 2013, jak również odpowiedzi dyrektora wykonawczego wspólnego przedsięwzięcia ECSEL (wcześniej wspólnego przedsiębiorstwa ARTEMIS),
- uwzględniając art. 319 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽⁵⁾, w szczególności jego art. 209,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 74/2008 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie ustanowienia wspólnego przedsiębiorstwa ARTEMIS w celu realizacji wspólnej inicjatywy technologicznej w zakresie systemów wbudowanych ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 561/2014 z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia wspólnego przedsięwzięcia ECSEL ⁽⁷⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 2 i art. 12,
- uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2343/2002 z dnia 19 listopada 2002 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów określonych w artykule 185 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽⁸⁾,
- uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 110/2014 z dnia 30 września 2013 r. w sprawie modelowego rozporządzenia finansowego dla organów realizujących partnerstwa publiczno-prywatne, o których mowa w art. 209 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 452 z 16.12.2014, s. 8.

⁽²⁾ Dz.U. C 452 z 16.12.2014, s. 9.

⁽³⁾ Dz.U. L 255 z 30.9.2015, s. 416.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 30 z 4.2.2008, s. 52.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 169 z 7.6.2014, s. 152.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 72.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 38 z 7.2.2014, s. 2.

- uwzględniając art. 94 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,
 - uwzględniając drugie sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A8-0283/2015),
1. udziela dyrektorowi wykonawczemu wspólnego przedsięwzięcia ECSEL absolutorium z wykonania budżetu wspólnego przedsiębiorstwa ARTEMIS na rok budżetowy 2013;
 2. przedstawia swoje uwagi w poniższej rezolucji;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej decyzji wraz z rezolucją, która stanowi jej integralną część, dyrektorowi wykonawczemu wspólnego przedsięwzięcia ECSEL, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu, oraz do zarządzenia jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria L).

Martin SCHULZ
Przewodniczący

Klaus WELLE
Sekretarz Generalny

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**z dnia 27 października 2015 r.****zawierająca uwagi, które stanowią integralną część decyzji w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu wspólnego przedsiębiorstwa ARTEMIS na rok budżetowy 2013**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając swoją decyzję w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu wspólnego przedsiębiorstwa ARTEMIS na rok budżetowy 2013,
 - uwzględniając art. 94 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,
 - uwzględniając drugie sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A8-0283/2015),
- A. mając na uwadze, że wspólne przedsiębiorstwo ARTEMIS („wspólne przedsiębiorstwo”) ustanowiono w grudniu 2007 r. na okres 10 lat, aby zdefiniować i zrealizować program badań na rzecz rozwoju kluczowych technologii w zakresie systemów wbudowanych w różnych obszarach zastosowań w celu wzmocnienia konkurencyjności i zrównoważonego rozwoju Unii oraz umożliwienia powstawania nowych rynków i zastosowań społecznych,
- B. mając na uwadze, że wspólne przedsiębiorstwo rozpoczęło samodzielną działalność w październiku 2009 r.,
- C. mając na uwadze, że wkłady finansowe państw członkowskich ARTEMIS powinny być łącznie 1,8 raza wyższe niż wkład finansowy Unii, a wkłady rzeczowe organizacji badawczo-rozwojowych uczestniczących w projektach powinny być przez cały okres funkcjonowania wspólnego przedsiębiorstwa równe wkładowi organów publicznych lub od niego wyższe,
- D. mając na uwadze, że wspólne przedsiębiorstwa ARTEMIS i ENIAC połączono w celu utworzenia wspólnej inicjatywy technologicznej w zakresie podzespołów i układów elektronicznych (ECSEL), która rozpoczęła działalność w czerwcu 2014 r. i będzie działać przez 10 lat,

Zarządzanie budżetem i finansami

1. przypomina, że Trybunał Obrachunkowy (zwany dalej „Trybunałem”) uznał, iż roczne sprawozdanie finansowe wspólnego przedsięwzięcia za 2013 r. rzetelnie przedstawia, we wszystkich istotnych aspektach, jego sytuację finansową w dniu 31 grudnia 2013 r. oraz wyniki jego transakcji i przepływy pieniężne za kończący się tego dnia rok, zgodnie z przepisami jego regulaminu finansowego;
2. stwierdza, na podstawie informacji przekazanych przez wspólne przedsiębiorstwo, że poczyniło ono praktyczne ustalenia dotyczące kontroli *ex post* i odnoszące się umów administracyjnych zawartych z krajowymi organami finansującymi (KOF); zauważa, że praktyczne rozwiązania obejmują wprowadzenie specjalnego formularza sprawozdawczego, co jest dodatkowo wzmocnione oceną krajowych systemów zapewniania jakości dokonywaną przez wspólne przedsiębiorstwo oraz wizytami Trybunału w KOF;
3. przypomina, że zgodnie ze strategią kontroli *ex post* przyjętą przez wspólne przedsiębiorstwo musi ono przynajmniej raz w roku ocenić, czy informacje przesłane przez KOF dają wystarczającą pewność co do legalności i prawidłowości dokonanych transakcji;
4. na podstawie informacji uzyskanych od wspólnego przedsiębiorstwa stwierdza, że 23 KOF, które przekazały informacje o swoich strategiach kontroli, reprezentują 95 % całkowitych przyznanych dotacji; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w celu uzupełnienia informacji uzyskanych przez wspólne przedsiębiorstwo Trybunał uzyskuje dodatkowe informacje bezpośrednio od KOF, aby wyrazić opinię na temat legalności i prawidłowości transakcji leżących u podstaw rozliczeń;

5. stwierdza, na podstawie informacji przekazanych przez wspólne przedsiębiorstwo, że poczyniło ono postępy we wdrażaniu planu działania, którego celem jest wyeliminowanie uchybień stwierdzonych przez Trybunał w opinii z zastrzeżeniem; zauważa, że gwarancje zapewnione przez krajowe systemy zostały pozytywnie ocenione dla krajów reprezentujących 54 % całkowitej kwoty dotacji, natomiast oceny dla kolejnych państw znajdują się na zaawansowanym etapie realizacji, co pozwoli ocenić zakres dotacji wynoszący 84 %; wzywa wspólne przedsiębiorstwo do kontynuowania oceny, aby ocenić 100 % całkowitej kwoty dotacji;
6. przyjmuje do wiadomości fakt, że zorganizowano warsztaty dotyczące wiarygodności, skupiające przedstawicieli Trybunału, Komisji i Służby Audytu Wewnętrznej Komisji, a także przedstawicieli KOF działających we wspólnym przedsiębiorstwie; zauważa, że w czasie tych warsztatów podkreślono wymogi europejskich programów i umożliwiono wymianę informacji i najlepszych praktyk z KOF;
7. zauważa, że wspólne przedsiębiorstwo opracowało nową metodologię szacowania poziomu błędu resztowego, podobną do metodologii stosowanej przez służby Komisji odpowiedzialne za finansowanie współdzielone; zauważa, że pierwsza ocena poziomu błędu resztowego na podstawie 157 skontrolowanych transakcji wyniosła 0,73 %, natomiast w najnowszej aktualizacji na podstawie 331 transakcji poziom błędu wyniósł 0,66 %, czyli poniżej progu istotności wynoszącego 2 %;
8. przypomina, że wskaźnik wykorzystania środków na płatności po kończących rok poprawkach budżetowych wyniósł 69 %; stwierdza, na podstawie informacji uzyskanych od wspólnego przedsiębiorstwa, że opóźnienia w wydawaniu świadectw płatności przez KOF są jedną z głównych przyczyn niskiego poziomu wykorzystania, ponieważ płatności są dokonywane niezwłocznie po wpłynięciu świadectw krajowych; uznaje ponadto, że spowolnienie tempa płatności nie wpłynęło na techniczną realizację projektów;
9. stwierdza, na podstawie informacji uzyskanych od wspólnego przedsiębiorstwa, że zobowiązania podjęte przez państwa członkowskie były 1,8 raza wyższe od zobowiązań Unii; uznaje, że zobowiązania państw członkowskich musiały zostać obniżone poniżej progu 1,8 przy przyznawaniu dotacji w celu przestrzegania ograniczeń wynikających z przepisów dotyczących pomocy państwa; przyjmuje do wiadomości, że powstały w związku z tym wkład Unii na rzecz wspólnego przedsiębiorstwa wyniósł 181 454 844 EUR, podczas gdy wkłady państw członkowskich opiewały na kwotę 341 842 261 EUR, osiągając poziom 1,88;
10. przyjmuje do wiadomości, że Komisja dokona oceny działalności przedsiębiorstwa ARTEMIS do dnia powstania wspólnej inicjatywy technologicznej ECSEL, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 74/2008 ustanawiającym wspólne przedsiębiorstwo ARTEMIS, a ocena ta zostanie wzięta pod uwagę w kontekście absolutorium z wykonania budżetu na rok 2014 r.;

Systemy kontroli wewnętrznej

11. stwierdza, na podstawie informacji uzyskanych od wspólnego przedsiębiorstwa, że zgodnie z wymogiem zawartym w art. 6 ust. 2 jego rozporządzenia ustanawiającego jednostka audytu wewnętrznego ustanowiona w ramach wspólnego przedsięwzięcia ENIAC (WP ENIAC) ma obecnie status jednostki audytu wewnętrznego wspólnego przedsięwzięcia wskutek połączenia dwóch wspólnych przedsiębiorstw;
12. stwierdza, na podstawie informacji przekazanych przez wspólne przedsiębiorstwo, że zatwierdzono plan przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej dla wspólnych przedsiębiorstw korzystających ze wspólnej infrastruktury informatycznej;

Zapobieganie konfliktom interesów i zarządzanie nimi oraz przejrzystość

13. zauważa, że z powodu połączenia ze wspólnym przedsięwzięciem ENIAC kompleksowa polityka WP ENIAC z zakresu zapobiegania konfliktom interesów i zarządzania nimi ma również zastosowanie do wspólnego przedsiębiorstwa; zauważa ponadto, że procedury zarządzania sytuacjami konfliktu interesów, a także mechanizmy postępowania w przypadku naruszenia przepisów są częścią przyjętej polityki;
14. stwierdza, na podstawie informacji przekazanych przez wspólne przedsiębiorstwo, że życiorysy i deklaracje o braku konfliktu interesów dyrektora wykonawczego i kadry kierowniczej, wymagane przez regulamin pracowniczy i przepisy wykonawcze, były gromadzone i umieszczane na stronie internetowej wspólnego przedsiębiorstwa; zauważa, że kompleksowa baza danych, zawierająca wszystkie informacje dotyczące sytuacji konfliktu interesów oraz podjęte środki, została stworzona i jest regularnie poddawana przeglądowi;

Monitorowanie wyników badań i sprawozdawczość w tym zakresie

15. przypomina, że w decyzji o ustanowieniu siódmego programu ramowego ⁽¹⁾ ustanowiono system monitorowania i sprawozdawczości obejmujący ochronę, rozpowszechnianie i przekazywanie wyników badań; stwierdza, na podstawie informacji przekazanych przez wspólne przedsiębiorstwo, że 211,5 publikacji i 16,6 patentów w przeliczeniu na 10 000 000 EUR dotacji unijnych wykazuje wysoką wydajność wyników badań przedsiębiorstwa oraz jego zgodność z wszystkimi oczekiwaniami wyrażonymi dotychczas przez koordynatorów siódmego programu ramowego.
-

⁽¹⁾ Artykuł 7 decyzji nr 1982/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. dotyczącej siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013) (Dz.U. L 412 z 30.12.2006, s. 1).

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2015/2209**z dnia 27 października 2015 r.****w sprawie zamknięcia ksiąg dochodów i wydatków wspólnego przedsiębiorstwa ARTEMIS za rok budżetowy 2013**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając ostateczne roczne sprawozdanie finansowe wspólnego przedsięwzięcia ECSEL (wcześniej wspólnego przedsiębiorstwa ARTEMIS) za rok budżetowy 2013,
- uwzględniając sprawozdanie Trybunału Obrachunkowego dotyczące rocznego sprawozdania finansowego wspólnego przedsiębiorstwa ARTEMIS za rok budżetowy 2013 wraz z odpowiedziami wspólnego przedsiębiorstwa ⁽¹⁾,
- uwzględniając poświadczenie wiarygodności ⁽²⁾ rachunków, jak również legalności i prawidłowości operacji leżących u ich podstaw przedłożone przez Trybunał Obrachunkowy za rok budżetowy 2013 zgodnie z art. 287 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 17 lutego 2015 r. w sprawie udzielenia wspólnemu przedsiębiorstwu absolutorium z wykonania budżetu na rok budżetowy 2013 (05306/2015 – C8-0049/2015),
- uwzględniając swoją decyzję z dnia 29 kwietnia 2015 r. ⁽³⁾ odraczającą udzielenie absolutorium za rok budżetowy 2013, jak również odpowiedź dyrektora wykonawczego wspólnego przedsięwzięcia ECSEL (wcześniej wspólnego przedsiębiorstwa ARTEMIS),
- uwzględniając art. 319 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽⁵⁾, w szczególności jego art. 209,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 74/2008 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie ustanowienia wspólnego przedsiębiorstwa ARTEMIS w celu realizacji wspólnej inicjatywy technologicznej w zakresie systemów wbudowanych ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 561/2014 z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia wspólnego przedsięwzięcia ECSEL ⁽⁷⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 2 i art. 12,
- uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2343/2002 z dnia 19 listopada 2002 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów określonych w artykule 185 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽⁸⁾,
- uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 110/2014 z dnia 30 września 2013 r. w sprawie modelowego rozporządzenia finansowego dla organów realizujących partnerstwa publiczno-prywatne, o których mowa w art. 209 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽⁹⁾,
- uwzględniając art. 94 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,
- uwzględniając drugie sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A8-0283/2015),

⁽¹⁾ Dz.U. C 452 z 16.12.2014, s. 8.⁽²⁾ Dz.U. C 452 z 16.12.2014, s. 9.⁽³⁾ Dz.U. L 255 z 30.9.2015, s. 416.⁽⁴⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.⁽⁵⁾ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.⁽⁶⁾ Dz.U. L 30 z 4.2.2008, s. 52.⁽⁷⁾ Dz.U. L 169 z 7.6.2014, s. 152.⁽⁸⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 72.⁽⁹⁾ Dz.U. L 38 z 7.2.2014, s. 2.

1. zatwierdza zamknięcie ksiąg dochodów i wydatków wspólnego przedsiębiorstwa ARTEMIS za rok budżetowy 2013;
2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej decyzji dyrektorowi wykonawczemu wspólnego przedsięwzięcia ECSEL, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu, oraz do zarządzenia jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria L).

Martin SCHULZ
Przewodniczący

Klaus WELLE
Sekretarz Generalny

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2015/2210**z dnia 27 października 2015 r.****w sprawie absolutorium z wykonania budżetu Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii na rok budżetowy 2013**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając ostateczne roczne sprawozdanie finansowe Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii za rok budżetowy 2013,
 - uwzględniając sprawozdanie Trybunału Obrachunkowego w sprawie rocznego sprawozdania finansowego Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii za rok budżetowy 2013 wraz z odpowiedziami Instytutu ⁽¹⁾,
 - uwzględniając poświadczenie wiarygodności ⁽²⁾ rachunków, jak również legalności i prawidłowości operacji leżących u ich podstaw, przedłożone przez Trybunał Obrachunkowy za rok budżetowy 2013 zgodnie z art. 287 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając zalecenie Rady z dnia 17 lutego 2015 r. w sprawie udzielenia Europejskiemu Instytutowi Innowacji i Technologii absolutorium z wykonania budżetu na rok budżetowy 2013 (05304/2015 – C8-0054/2015),
 - uwzględniając decyzję z dnia 29 kwietnia 2015 r. ⁽³⁾ odraczającą udzielenie absolutorium na rok budżetowy 2013, jak również odpowiedzi dyrektora Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii,
 - uwzględniając art. 319 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽⁵⁾, w szczególności jego art. 208,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 294/2008 z dnia 11 marca 2008 r. ustanawiające Europejski Instytut Innowacji i Technologii ⁽⁶⁾, w szczególności jego art. 21,
 - uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2343/2002 z dnia 19 listopada 2002 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów określonych w artykule 185 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1271/2013 z dnia 30 września 2013 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów, o których mowa w art. 208 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽⁸⁾, w szczególności jego art. 108,
 - uwzględniając art. 94 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,
 - uwzględniając drugie sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A8-0282/2015),
1. udziela dyrektorowi Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii absolutorium z wykonania budżetu Instytutu na rok budżetowy 2013;
 2. przedstawia swoje uwagi w poniższej rezolucji;

⁽¹⁾ Dz.U. C 442 z 10.12.2014, s. 184.⁽²⁾ Zob. przypis 1.⁽³⁾ Dz.U. L 255 z 30.9.2015, s. 409.⁽⁴⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.⁽⁵⁾ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.⁽⁶⁾ Dz.U. L 97 z 9.4.2008, s. 1.⁽⁷⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 72.⁽⁸⁾ Dz.U. L 328 z 7.12.2013, s. 42.

3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej decyzji, wraz z rezolucją, która stanowi jej integralną część, dyrektorowi Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu oraz do zarządzenia jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria L).

Martin SCHULZ
Przewodniczący

Klaus WELLE
Sekretarz Generalny

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**z dnia 27 października 2015 r.****zawierająca uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii na rok budżetowy 2013**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając swoją decyzję w sprawie absolutorium z wykonania budżetu Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii na rok budżetowy 2013,
- uwzględniając art. 94 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,
- uwzględniając drugie sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A8-0282/2015),

Uwagi dotyczące legalności i prawidłowości transakcji

1. przypomina, że Trybunał Obrachunkowy (zwany dalej „Trybunałem”) w swoim sprawozdaniu dotyczącym rocznego sprawozdania finansowego Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii (zwanego dalej „Instytutem”) za rok budżetowy 2013 drugi rok z rzędu nie uzyskał wystarczającej pewności co do legalności i prawidłowości transakcji związanych z dotacjami; zauważa, że zdaniem Trybunału jakość świadectw dotyczących ok. 87 % wydatków na dotacje narażono na szwank, gdyż zostały one wystawione przez niezależne firmy audytorskie działające na zlecenie beneficjentów dotacji; przypomina ponadto, że mając na celu zaradzenie nieprawidłowościom dotyczącym jakości świadectw kontroli, Instytut poprawił instrukcje przeznaczone dla kontrolerów poświadczających, a w czerwcu 2013 r. przekazał te zaktualizowane instrukcje wspólnotom wiedzy i innowacji (WWiI), które są odbiorcami dotacji Instytutu;
2. stwierdza – na podstawie informacji uzyskanych od Instytutu – że poprawione instrukcje poskutkowały poprawą jakości świadectw kontroli otrzymanych w odniesieniu do transakcji związanych z dotacjami z 2013 r., dla których ostateczne płatności zostały dokonane w roku 2014;
3. uznaje, że poczynając od umów o udzielenie dotacji zawartych w 2014 r. Instytut stosuje tę samą metodykę dla świadectw kontroli co wszystkie pozostałe programy w ramach programu ramowego „Horyzont 2020”; zauważa, że zastosowanie bardziej szczegółowej i spójnej metodyki certyfikacji przyczyniło się do dalszego zwiększenia poziomu pewności uzyskiwanej w trakcie kontroli *ex ante*;
4. przypomina, że Instytut wprowadził uzupełniające kontrole *ex post* transakcji związanych z dotacjami jako dodatkową pewność co do legalności i prawidłowości transakcji związanych z dotacjami; stwierdza, że Instytut przeprowadził kontrole na miejscu, obejmujące około 40 % dotacji wypłaconych na mocy umów o dotacje z 2013 r.; zauważa, że kontrole te doprowadziły do odzyskania kwoty 263 239 EUR z łącznej kwoty objętej kontrolą wynoszącej 29 163 272 EUR; stwierdza, że wykryty poziom błędu w skontrolowanej próbie wynosi 0,90 %, a poziom błędu resztowego wynosi 0,69 %, tj. poniżej progu istotności wynoszącego 2 %; zauważa, że w uwagach wstępnych dotyczących roku budżetowego 2014 Trybunał nie sformułował żadnych komentarzy ani nie dokonał żadnych ustaleń w odniesieniu do kontroli *ex ante* ani *ex post*;
5. stwierdza – na podstawie informacji uzyskanych od Instytutu – że sytuacja w zakresie jego procedur przetargowych uległa od 2013 r. poprawie, a sam Instytut przyjął aktywne podejście po wykryciu błędów przez Trybunał; zauważa w szczególności fakt, że Instytut anulował dwie umowy ramowe zawarte w latach 2010 i 2012, w przypadku których zastosowanie procedury negocjacyjnej uznano za nieprawidłowe; zauważa ponadto, że Instytut poddał przeglądowi swoje procedury wewnętrzne, schematy organizacyjne i modele w celu zapewnienia pełnej zgodności z odpowiednimi przepisami dotyczącymi zamówień publicznych, ze szczególnym uwzględnieniem właściwego planowania i szacowania zapotrzebowania; zauważa, że w 2015 r. Instytut przyjął do pracy dodatkowego specjalistę ds. zamówień publicznych i że przeprowadził dla swoich pracowników szereg szkoleń dotyczących zamówień;
6. stwierdza, że wskutek konsultacji przeprowadzonych przez swoją jednostkę audytu wewnętrznego Instytut zrealizował następujące działania:
 - opracowanie vademecum dotyczącego przetargów, uwzględniającego listy kontrolne na potrzeby różnych procedur udzielania zamówień i umów szczegółowych w ramach umów ramowych,
 - wprowadzenie do procedury udzielania zamówień wymogu weryfikacji wszystkich wniosków przed wysłaniem zaproszenia do składania ofert, co zapewnia dodatkowy poziom kontroli,
 - zagwarantowanie odpowiedniego przeszkolenia członków personelu poprzez ukierunkowane sesje szkoleniowe,

- uściślenie ról w zakresie udzielania zamówień, zarządzania operacyjnego i zarządzania umowami, jak również wprowadzenie ulepszonych list kontrolnych i blankietów wysyłkowych,
 - dokumentowanie procedur udzielania zamówień w ramach jednego i użytecznego pod kątem praktycznym repozytorium, proporcjonalnego do wielkości Instytutu;
7. stwierdza – na podstawie informacji uzyskanych od Instytutu – że nie wykryto błędów w zakresie zamówień publicznych w odniesieniu do roku 2014; zauważa ponadto, że ponieważ poziom błędów resztowych dla wydatków na dotacje wynosi 0,69 %, łączny wskaźnik błędu w przypadku wydatków administracyjnych i operacyjnych wynosi około 0,5 % wszystkich płatności dokonanych w 2014 r.; oczekuje na sprawozdanie Trybunału na temat rocznego sprawozdania finansowego Instytutu za rok budżetowy 2014 w celu potwierdzenia tych ustaleń;
 8. stwierdza, że Instytut uzyskał świadectwa kontroli dotyczące kosztów działań uzupełniających WWiL poniesionych w latach 2010–2014; stwierdza, że Instytut przeprowadził przegląd całego zestawu działań uzupełniających WWiL, aby zapewnić akceptację wyłącznie tych działań, które są wyraźnie związane z finansowanymi przez Instytut działaniami WWiL wnoszącymi wartość dodaną;
 9. przyznaje, że środki finansowe Instytutu przekazane na potrzeby WWiL w latach 2010–2014 nie przekroczyły pułapu 25 % określonego w umowach ramowych o partnerstwie między WWiL a Instytutem;

Zarządzanie budżetem i finansami

10. zauważa, że Instytut poprawił procedury planowania i monitorowania związane z wykonaniem budżetu; przyjmuje do wiadomości, że procedury te obejmują obecnie bardziej rygorystyczną ocenę wszystkich proponowanych działań o skutkach dla budżetu powyżej 50 000 EUR, jak również wprowadzenie dodatkowych dokumentów z zakresu planowania, które zagwarantują, że zapotrzebowanie na zasoby ludzkie i finansowe będzie dobrze określone i że będą one dostępne w celu zrealizowania wszystkich zaplanowanych działań; zauważa ponadto, że powiązanie planowanych działań z alokacją zasobów zostało wzmocnione poprzez powiązanie rocznego programu prac z rocznym budżetem;
11. zauważa, że Instytut, wspólnie ze WWiL, w znacznym stopniu zwiększył zdolność absorpcyjną pierwszofalowej grupy WWiL w okresie 2010–2014 r., przy czym średnia roczna stopa wzrostu wynosiła 85 % wykorzystanych dotacji Instytutu; zauważa ponadto, że zarząd Instytutu wybrał i wyznaczył dwa partnerstwa jako drugofalową grupę WWiL, co dodatkowo rozszerzy zdolność absorpcyjną od roku 2015 oraz zwiększy wskaźnik wykonania budżetu Instytutu;
12. stwierdza, że niski wskaźnik wykonania budżetu w tytule I (wydatki personalne) jest związany głównie z wysoką rotacją personelu i nierozstrzygniętą kwestią przyjęcia regulacji dotyczących indeksacji wynagrodzeń; zauważa, że z analizy rozmów z odchodzącym personelem wynika, iż głównymi przyczynami dużej rotacji personelu są: brak jasnej perspektywy kariery, trudne warunki pracy i mało atrakcyjny pakiet wynagrodzeń związany z niskim współczynnikiem korygującym dla Węgier;
13. docenia działania podjęte przez Instytut w celu ograniczenia wysokiej rotacji personelu; zwraca w szczególności uwagę na poprawę zarządzania wakatami poprzez ustanowienie systemu oceny i rekwalifikacji, stworzenie lepszych perspektyw rozwoju kariery zawodowej i wzmocnienie średniego szczebla zarządzania; z zadowoleniem przyjmuje zmniejszenie rotacji personelu z 20–25 % w latach 2012–2013 do 12 % w 2014 r.; zauważa, że cztery pozostałe wolne stanowiska zostaną stopniowo obsadzone w ciągu roku 2015;

Audyt wewnętrzny

14. przyjmuje do wiadomości, że w czerwcu 2014 r. Służba Audytu Wewnętrznego Komisji opublikowała sprawozdanie monitorujące z kontroli, dotyczące stanu wdrażania planu działania wynikającego z dokumentu „Ograniczony przegląd zarządzania dotacjami – przygotowywanie rocznych umów o dotacje”; zauważa, że Służba Audytu Wewnętrznego zatwierdziła wdrożenie dwóch zaleceń z początkowych sześciu, a status jednego zalecenia obniżono z „o zasadniczym znaczeniu” do „bardzo ważnego”;
15. przyjmuje do wiadomości, że Służba Audytu Wewnętrznego przeprowadziła wizytę rozpoznawczą w Instytucie w grudniu 2014 r. w celu dokonania przeglądu postępów w realizacji niewdrożonych zaleceń; uznaje ponadto, że w wyniku tej wizyty Służba Audytu Wewnętrznego dostrzegła dalsze postępy poczynione w ramach rocznej procedury przyznawania dotacji oraz stwierdziła, że wszystkie szczegółowe działania przedstawione Służbie Audytu Wewnętrznego podczas kontroli, niezależnie od tego, czy były zakończone, trwające lub planowane, w adekwatny sposób uwzględniały ryzyko określone w ograniczonej kontroli przeprowadzonej przez Służbę Audytu Wewnętrznego;

16. zwraca uwagę, że spośród 25 działań wynikających z planu działania 18 zostało już wdrożonych, a realizacja pozostałych siedmiu działań jest w toku; zauważa ponadto, że trzy spośród tych siedmiu działań mają zostać wprowadzone w życie przed końcem 2015 r., po podpisaniu zmienionej umowy ramowej o partnerstwie pomiędzy Instytutem a WWil; stwierdza – zgodnie z informacjami przekazanymi przez Instytut – że realizacja pozostałych działań przebiega zgodnie z planem;
 17. zauważa, że jednostka audytu wewnętrznego przeprowadziła w 2014 r. siedem kontroli i zadań konsultacyjnych, oraz przyjmuje do wiadomości działania Instytutu powzięte wskutek zaleceń jednostki audytu wewnętrznego.
-

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2015/2211**z dnia 27 października 2015 r.****w sprawie zamknięcia ksiąg dochodów i wydatków Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii za rok budżetowy 2013**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając ostateczne roczne sprawozdanie finansowe Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii za rok budżetowy 2013,
- uwzględniając sprawozdanie Trybunału Obrachunkowego w sprawie rocznego sprawozdania finansowego Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii za rok budżetowy 2013 wraz z odpowiedziami Instytutu ⁽¹⁾,
- uwzględniając poświadczenie wiarygodności ⁽²⁾ rachunków, jak również legalności i prawidłowości operacji leżących u ich podstaw, przedłożone przez Trybunał Obrachunkowy za rok budżetowy 2013 zgodnie z art. 287 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 17 lutego 2015 r. w sprawie udzielenia Europejskiemu Instytutowi Innowacji i Technologii absolutorium z wykonania budżetu na rok budżetowy 2013 (05304/2015 – C8-0054/2015),
- uwzględniając decyzję z dnia 29 kwietnia 2015 r. ⁽³⁾ odraczającą udzielenie absolutorium na rok budżetowy 2013, jak również odpowiedzi dyrektora Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii,
- uwzględniając art. 319 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽⁵⁾, w szczególności jego art. 208,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 294/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2008 r. ustanawiające Europejski Instytut Innowacji i Technologii ⁽⁶⁾, w szczególności jego art. 21,
- uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2343/2002 z dnia 19 listopada 2002 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów określonych w artykule 185 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽⁷⁾,
- uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1271/2013 z dnia 30 września 2013 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów, o których mowa w art. 208 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽⁸⁾, w szczególności jego art. 108,
- uwzględniając art. 94 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,
- uwzględniając drugie sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A8-0282/2015),

⁽¹⁾ Dz.U. C 442 z 10.12.2014, s. 184.⁽²⁾ Zob. przypis 1.⁽³⁾ Dz.U. L 255 z 30.9.2015, s. 409.⁽⁴⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.⁽⁵⁾ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.⁽⁶⁾ Dz.U. L 97 z 9.4.2008, s. 1.⁽⁷⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 72.⁽⁸⁾ Dz.U. L 328 z 7.12.2013, s. 42.

1. zatwierdza zamknięcie ksiąg Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii za rok budżetowy 2013;
2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej decyzji dyrektorowi Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu oraz do zarządzania jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria L).

Martin SCHULZ
Przewodniczący

Klaus WELLE
Sekretarz Generalny

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2015/2212**z dnia 27 października 2015 r.****w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu Wspólnego Przedsiębiorstwa ENIAC za rok budżetowy 2013**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając ostateczne roczne sprawozdanie finansowe Wspólnego Przedsiębiorstwa ENIAC za rok budżetowy 2013,
- uwzględniając sprawozdanie Trybunału Obrachunkowego dotyczące sprawozdania finansowego Wspólnego Przedsiębiorstwa ENIAC za rok budżetowy 2013 wraz z odpowiedziami Wspólnego Przedsiębiorstwa ⁽¹⁾,
- uwzględniając poświadczenie wiarygodności ⁽²⁾ rachunków, jak również legalności i prawidłowości operacji leżących u ich podstaw przedłożone przez Trybunał Obrachunkowy za rok budżetowy 2013 zgodnie z art. 287 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 17 lutego 2015 r. w sprawie udzielenia Wspólnemu Przedsiębiorstwu absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy 2013 (05306/2015 – C8-0049/2015),
- uwzględniając swoją decyzję z dnia 29 kwietnia 2015 r. ⁽³⁾ odraczającą decyzję w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy 2013, a także odpowiedzi dyrektora wykonawczego Wspólnego Przedsięwzięcia ECSEL (wcześniej Wspólnego Przedsiębiorstwa ENIAC),
- uwzględniając art. 319 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽⁵⁾, w szczególności jego art. 209,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 72/2008 z dnia 20 grudnia 2007 r. ustanawiające Wspólne Przedsiębiorstwo ENIAC ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 561/2014 z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia Wspólnego Przedsięwzięcia ECSEL ⁽⁷⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 2 i art. 12,
- uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2343/2002 z dnia 19 listopada 2002 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów określonych w artykule 185 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽⁸⁾,
- uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 110/2014 z dnia 30 września 2013 r. w sprawie modelowego rozporządzenia finansowego dla organów realizujących partnerstwa publiczno-prywatne, o których mowa w art. 209 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽⁹⁾,
- uwzględniając art. 94 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,
- uwzględniając drugie sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A8-0285/2015),

⁽¹⁾ Dz.U. C 452 z 16.12.2014, s. 26.⁽²⁾ Dz.U. C 452 z 16.12.2014, s. 27.⁽³⁾ Dz.U. L 255 z 30.9.2015, s. 424.⁽⁴⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.⁽⁵⁾ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.⁽⁶⁾ Dz.U. L 30 z 4.2.2008, s. 21.⁽⁷⁾ Dz.U. L 169 z 7.6.2014, s. 152.⁽⁸⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 72.⁽⁹⁾ Dz.U. L 38 z 7.2.2014, s. 2.

1. udziela dyrektorowi wykonawczemu Wspólnego Przedsięwzięcia ECSEL absolutorium z wykonania budżetu Wspólnego Przedsiębiorstwa ENIAC za rok budżetowy 2013;
2. przedstawia swoje uwagi w poniższej rezolucji;
3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej decyzji wraz z rezolucją, która stanowi jej integralną część, dyrektorowi wykonawczemu Wspólnego Przedsięwzięcia ECSEL, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu, oraz do zarządzenia jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria L).

Martin SCHULZ
Przewodniczący

Klaus WELLE
Sekretarz Generalny

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**z dnia 27 października 2015 r.****zawierająca uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu Wspólnego Przedsiębiorstwa ENIAC za rok budżetowy 2013**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając swoją decyzję w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu Wspólnego Przedsiębiorstwa ENIAC za rok budżetowy 2013,
 - uwzględniając art. 94 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,
 - uwzględniając drugie sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A8-0285/2015),
- A. mając na uwadze, że Wspólne Przedsiębiorstwo ENIAC (zwane dalej „Wspólnym Przedsiębiorstwem”) zostało utworzone w dniu 20 grudnia 2007 r. na okres 10 lat, aby zdefiniować i zrealizować program badań na rzecz rozwoju kluczowych kompetencji w zakresie nanoelektroniki w różnych obszarach zastosowań;
- B. mając na uwadze, że Wspólnemu Przedsiębiorstwu przyznano niezależność finansową w lipcu 2010 r.;
- C. mając na uwadze, że członkami Wspólnego Przedsiębiorstwa są: Unia reprezentowana przez Komisję, Belgia, Niemcy, Estonia, Irlandia, Grecja, Hiszpania, Francja, Włochy, Niderlandy, Polska, Portugalia, Szwecja, Zjednoczone Królestwo oraz stowarzyszenie AENEAS występujące jako przedstawiciel przedsiębiorstw i innych podmiotów badawczo-rozwojowych działających w Europie w dziedzinie nanoelektroniki;
- D. mając na uwadze, że maksymalny wkład Unii na rzecz wspólnego przedsiębiorstwa przez okres 10 lat wynosi 450 000 000 EUR, a kwota ta ma zostać wypłacona z budżetu siódmego programu ramowego badań;
- E. mając na uwadze, że AENEAS wnosi wkład finansowy do kwoty 30 000 000 EUR na pokrycie bieżących kosztów Wspólnego Przedsiębiorstwa, a państwa członkowskie wnoszą wkłady rzeczowe na pokrycie bieżących kosztów oraz wnoszą wkłady finansowe w kwocie 1,8 razy większej od wkładu Unii;
- F. mając na uwadze, że wspólne przedsiębiorstwa ENIAC i ARTEMIS zostały połączone w celu utworzenia wspólnej inicjatywy technologicznej w zakresie podzespołów i układów elektronicznych (ECSEL), która rozpoczęła działalność w czerwcu 2014 r. i będzie działać przez 10 lat;

Zarządzanie budżetem i finansami

1. przypomina, że zdaniem Trybunału Obrachunkowego (zwanego dalej „Trybunałem”) roczne sprawozdanie finansowe Wspólnego Przedsiębiorstwa przedstawia rzetelnie – we wszystkich istotnych aspektach – jego sytuację finansową w dniu 31 grudnia 2013 r. oraz wyniki jego transakcji i przepływy pieniężne za kończący się tego dnia rok, zgodnie z przepisami jego regulaminu finansowego oraz zasadami rachunkowości przyjętymi przez księgowego Komisji;
2. przypomina, że Trybunał wydał opinię z zastrzeżeniem na temat legalności i prawidłowości transakcji leżących u podstaw rocznego sprawozdania, ponieważ nie był w stanie stwierdzić, czy strategia kontroli *ex post*, która w znacznym stopniu polega na przeprowadzanych przez krajowe organy finansujące (KOF) kontrolach zestawień poniesionych wydatków projektowych, daje wystarczającą pewność dotyczącą legalności i prawidłowości leżących u podstaw transakcji;
3. stwierdza, na podstawie informacji przekazanych przez Wspólne Przedsiębiorstwo, że Trybunał podejmie kroki w celu uzyskania wystarczającej pewności co do kontroli przeprowadzonych przez KOF; stwierdza ponadto, że wspólna inicjatywa technologiczna ECSEL podejmuje dalszą ocenę krajowych systemów zapewniania jakości w wyniku połączenia wspólnych przedsiębiorstw ENIAC i ARTEMIS;

4. zauważa, że Wspólne Przedsiębiorstwo ustanowiło praktyczne ustalenia dotyczące kontroli *ex post* i odnoszące się umów administracyjnych zawartych z KOF; zauważa, że praktyczne rozwiązania obejmują wprowadzenie specjalnego formularza sprawozdawczego, co jest dodatkowo wzmocnione oceną krajowych systemów zapewniania jakości dokonywaną przez Wspólne Przedsiębiorstwo oraz wizytami Trybunału w KOF;
5. zauważa, że ograniczony przegląd zestawień poniesionych wydatków podjęty przez Wspólne Przedsiębiorstwo w 2012 r. był jednym z elementów poprawy wiarygodności, który pozwalał Wspólnemu Przedsiębiorstwu na monitorowanie transakcji, które zostały poddane kontroli, przed wprowadzeniem specjalnego formularza sprawozdawczego; stwierdza, że próba ta wykazała niewielką liczbę pierwszych kontroli krajowych rozpoczętych w 2012 r. i pozwalających z czasem, wskutek zwiększenia ich zakresu, na dokonanie miarodajnej oceny statystycznej w 2014 r.;
6. na podstawie informacji uzyskanych od Wspólnego Przedsiębiorstwa stwierdza, że 23 KOF przekazały informacje o swoich strategiach kontroli, co stanowi 95 % całkowitej przyznanej dotacji; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w celu uzupełnienia informacji uzyskanych przez Wspólne Przedsiębiorstwo Trybunał uzyskuje dodatkowe informacje bezpośrednio od KOF, aby wyrazić opinię na temat legalności i prawidłowości transakcji leżących u podstaw rozliczeń;
7. stwierdza, na podstawie informacji przekazanych przez Wspólne Przedsiębiorstwo, że poczyniło ono postępy we wdrażaniu planu działania, którego celem jest wyeliminowanie uchybień stwierdzonych przez Trybunał w opinii z zastrzeżeniem; zauważa, że gwarancje zapewnione przez krajowe systemy zostały pozytywnie ocenione dla krajów reprezentujących 54 % całkowitej kwoty dotacji, natomiast oceny dla kolejnych państw znajdują się na zaawansowanym etapie realizacji, co pozwoli ocenić zakres dotacji wynoszący 84 %; wzywa Wspólne Przedsiębiorstwo do kontynuowania oceny, aby ocenić 100 % całkowitej kwoty dotacji;
8. przyjmuje do wiadomości fakt, że zorganizowano warsztat dotyczący pewności, skupiający przedstawicieli Trybunału, Komisji i Służba Audytu Wewnętrznego Komisji, a także przedstawicieli KOF działających we Wspólnym Przedsiębiorstwie; zauważa, że w czasie tego warsztatu podkreślono wymogi europejskich programów i umożliwiono wymianę informacji i najlepszych praktyk z KOF;
9. zauważa, że Wspólne Przedsiębiorstwo opracowało nową metodologię szacowania poziomu błędu resztowego, podobną do metodologii wykorzystywanej przez służby Komisji odpowiedzialne za wspólnie zarządzane finansowanie; zauważa, że pierwsza ocena poziomu błędu resztowego na podstawie 157 skontrolowanych transakcji wyniosła 0,73 %, natomiast w najnowszej aktualizacji na podstawie 331 transakcji poziom błędu wyniósł 0,66 %, czyli poniżej progu istotności wynoszącego 2 %;
10. na podstawie informacji uzyskanych od Wspólnego Przedsiębiorstwa stwierdza, że wkłady państw członkowskich były poniżej poziomu 1,8-krotnego wkładu Unii, czego wymaga statut Wspólnego Przedsiębiorstwa w celu przestrzegania ograniczeń wynikających z przepisów dotyczących pomocy państwa; zauważa w szczególności, że dla branżowych uczestników w dużych pilotażowych projektach liniowych całkowite finansowanie publiczne nie może przekroczyć 25 %, podczas gdy statut Wspólnego Przedsiębiorstwa wymaga przydzielenia tej samej stopy zwrotu kosztów dla każdego z uczestników;
11. uznaje, że niższe składki ze strony państw członkowskich zostały więcej niż zrównoważone przez zwiększenie wkładu sektora prywatnego, ponoszącego 65 % łącznych kosztów, dzięki czemu osiągnięto bardzo wysoki poziom mnożnikowy finansowania unijnego;
12. przyjmuje do wiadomości, że Komisja dokona oceny działalności przedsiębiorstwa ENIAC do dnia powstania wspólnej inicjatywy technologicznej ECSEL, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 72/2008 ustanawiającym Wspólne Przedsiębiorstwo ENIAC, a ocena ta zostanie wzięta pod uwagę w kontekście absolutorium za rok 2014 r.;

Zapobieganie konfliktom interesów i zarządzanie nimi oraz przejrzystość

13. stwierdza, na podstawie informacji przekazanych przez Wspólne Przedsiębiorstwo, że życiorysy i deklaracje o braku konfliktu interesów dyrektora wykonawczego i kadry kierowniczej, wymagane przez regulamin pracowniczy i przepisy wykonawcze, były gromadzone i umieszczane na stronie internetowej Wspólnego Przedsiębiorstwa; zauważa, że kompleksowa baza danych, zawierająca wszystkie informacje dotyczące sytuacji konfliktu interesów oraz podjęte środki, została stworzona i jest regularnie poddawana przeglądowi;

Monitorowanie wyników badań i sprawozdawczość w tym zakresie

14. przypomina, że w decyzji o ustanowieniu siódmego programu ramowego ⁽¹⁾ ustanowiono system monitorowania i sprawozdawczości obejmujący ochronę, rozpowszechnianie i przekazywanie wyników badań; stwierdza, na podstawie informacji przekazanych przez Wspólne Przedsiębiorstwo, że 211,5 publikacji i 16,6 patentów w przeliczeniu na 10 000 000 EUR dotacji unijnych wykazuje wysoką wydajność wyników badań przedsiębiorstwa oraz jego zgodność z wszystkimi oczekiwaniami wyrażonymi dotychczas przez koordynatorów siódmego programu ramowego.

⁽¹⁾ Artykuł 7 decyzji nr 1982/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. dotyczącej siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013) (Dz.U. L 412 z 30.12.2006, s. 1).

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2015/2213**z dnia 27 października 2015 r.****w sprawie zamknięcia ksiąg dochodów i wydatków Wspólnego Przedsiębiorstwa ENIAC za rok budżetowy 2013**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając ostateczne roczne sprawozdanie finansowe Wspólnego Przedsiębiorstwa ENIAC za rok budżetowy 2013,
- uwzględniając sprawozdanie Trybunału Obrachunkowego dotyczące sprawozdania finansowego Wspólnego Przedsiębiorstwa ENIAC za rok budżetowy 2013 wraz z odpowiedziami Wspólnego Przedsiębiorstwa (⁽¹⁾),
- uwzględniając poświadczenie wiarygodności (⁽²⁾) rachunków, jak również legalności i prawidłowości operacji leżących u ich podstaw przedłożone przez Trybunał Obrachunkowy za rok budżetowy 2013 zgodnie z art. 287 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 17 lutego 2015 r. w sprawie udzielenia Wspólnemu Przedsiębiorstwu absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy 2013 (05306/2015 – C8-0049/2015),
- uwzględniając swoją decyzję z dnia 29 kwietnia 2015 r. (⁽³⁾) odraczającą udzielenie absolutorium za rok budżetowy 2013, jak również odpowiedzi dyrektora wykonawczego Wspólnego Przedsięwzięcia ECSEL (wcześniej Wspólnego Przedsiębiorstwa ENIAC),
- uwzględniając art. 319 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (⁽⁴⁾),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (⁽⁵⁾), w szczególności jego art. 209,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 72/2008 z dnia 20 grudnia 2007 r. ustanawiające Wspólne Przedsiębiorstwo ENIAC (⁽⁶⁾),
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 561/2014 z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia Wspólnego Przedsięwzięcia ECSEL (⁽⁷⁾), w szczególności jego art. 1 ust. 2 i art. 12,
- uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2343/2002 z dnia 19 listopada 2002 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów określonych w artykule 185 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (⁽⁸⁾),
- uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 110/2014 z dnia 30 września 2013 r. w sprawie modelowego rozporządzenia finansowego dla organów realizujących partnerstwa publiczno-prywatne, o których mowa w art. 209 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 (⁽⁹⁾),
- uwzględniając art. 94 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,
- uwzględniając drugie sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A8-0285/2015),

⁽¹⁾ Dz.U. C 452 z 16.12.2014, s. 26.⁽²⁾ Dz.U. C 452 z 16.12.2014, s. 27.⁽³⁾ Dz.U. L 255 z 30.9.2015, s. 424.⁽⁴⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.⁽⁵⁾ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.⁽⁶⁾ Dz.U. L 30 z 4.2.2008, s. 21.⁽⁷⁾ Dz.U. L 169 z 7.6.2014, s. 152.⁽⁸⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 72.⁽⁹⁾ Dz.U. L 38 z 7.2.2014, s. 2.

1. zatwierdza zamknięcie ksiąg Wspólnego Przedsiębiorstwa ENIAC za rok budżetowy 2013;
2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej decyzji dyrektorowi wykonawczemu Wspólnego Przedsięwzięcia ECSEL, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu, oraz do zarządzenia jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria L).

Martin SCHULZ
Przewodniczący

Klaus WELLE
Sekretarz Generalny

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2015/2214**z dnia 27 października 2015 r.****w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2013, sekcja II – Rada Europejska i Rada**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2013 ⁽¹⁾,
 - uwzględniając skonsolidowane roczne sprawozdanie finansowe Unii Europejskiej za rok budżetowy 2013 (COM (2014) 510 – C8-0148/2014) ⁽²⁾,
 - uwzględniając sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego dotyczące wykonania budżetu za rok budżetowy 2013 zawierające odpowiedzi instytucji ⁽³⁾,
 - uwzględniając poświadczenie wiarygodności ⁽⁴⁾ rachunków, jak również legalności i prawidłowości operacji leżących u ich podstaw, przedłożone przez Trybunał Obrachunkowy za rok budżetowy 2013 zgodnie z art. 287 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając swoją decyzję z dnia 29 kwietnia 2015 r. ⁽⁵⁾ odraczającą udzielenie absolutorium za rok budżetowy 2013 oraz załączoną do niej rezolucję,
 - uwzględniając art. 314 ust. 10 oraz art. 317, 318 i 319 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1605/2002 Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽⁷⁾, w szczególności jego art. 55, 99, 164, 165 i 166,
 - uwzględniając art. 94 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,
 - uwzględniając drugie sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A8-0269/2015),
1. odmawia udzielenia sekretarzowi generalnemu Rady absolutorium z wykonania budżetu Rady Europejskiej i Rady za rok budżetowy 2013;
 2. przedstawia swoje uwagi w poniższej rezolucji;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej decyzji, wraz z rezolucją, która stanowi jej integralną część, Radzie Europejskiej, Radzie Komisji, Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Trybunałowi Obrachunkowemu, Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich, Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych, a także Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych oraz do zarządzenia jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria L).

Martin SCHULZ

Przewodniczący

Klaus WELLE

Sekretarz Generalny

⁽¹⁾ Dz.U. L 66 z 8.3.2013.⁽²⁾ Dz.U. C 403 z 13.11.2014, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. C 398 z 12.11.2014, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. C 403 z 13.11.2014, s. 128.⁽⁵⁾ Dz.U. L 255 z 30.9.2015, s. 21.⁽⁶⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.⁽⁷⁾ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**z dnia 27 października 2015 r.****zawierająca uwagi, które stanowią integralną część decyzji w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2013, sekcja II – Rada Europejska i Rada**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając swoją decyzję w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2013, sekcja II – Rada Europejska i Rada,
- uwzględniając art. 94 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,
- uwzględniając drugie sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A8-0269/2015),
- A. mając na uwadze, że wszystkie instytucje Unii powinny być przejrzyste i powinny w pełni odpowiadać przed obywatelami Unii za fundusze powierzone im jako instytucjom Unii;
- B. mając na uwadze, że Rada Europejska i Rada jako instytucje unijne powinny ponosić demokratyczną odpowiedzialność przed obywatelami Unii w takim stopniu, w jakim są one beneficjentami ogólnego budżetu Unii Europejskiej;
- C. mając na uwadze, że Parlament jest jedynym organem spośród instytucji unijnych wyłonionym w wyborach bezpośrednich oraz że odpowiada on za udzielenie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej;
- 1. podkreśla rolę Parlamentu określoną w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w odniesieniu do absolutorium z wykonania budżetu;
- 2. wskazuje, że zgodnie z art. 335 TFUE „Unia jest [...] reprezentowana przez każdą z instytucji, z tytułu ich autonomii administracyjnej, w sprawach związanych z funkcjonowaniem każdej z nich”, co oznacza, przy uwzględnieniu art. 55 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 (rozporządzenie finansowe), że każda z instytucji jest odpowiedzialna za wykonanie własnego budżetu;
- 3. podkreśla rolę Parlamentu i innych instytucji w procedurze udzielania absolutorium uregulowanej przepisami rozporządzenia finansowego, a w szczególności jego art. 164, 165 oraz 166;
- 4. zauważa, że zgodnie z art. 94 Regulaminu „postanowienia dotyczące procedury stosowanej przy podejmowaniu decyzji w sprawie udzielenia Komisji absolutorium z wykonania budżetu stosuje się również do procedury udzielania absolutorium [...] osobom odpowiedzialnym za wykonanie budżetów innych instytucji i organów Unii Europejskiej, takich jak Rada (w zakresie funkcji wykonawczych)”;
- 5. ubolewa, że Rada nie dostarczyła wyjaśnień na temat wzrostu wskaźnika niewykorzystania środków i przeniesień zobowiązań w swoim budżecie na 2013 r.;

Kwestie nierozstrzygnięte

- 6. przypomina Radzie, że Parlament wezwał do sporządzenia sprawozdań z postępów dotyczących projektów budowlanych oraz szczegółowego zestawienia poniesionych dotychczas kosztów;
- 7. wzywa Radę, by przedstawiła na piśmie dogłębne wyjaśnienia szczegółowo przedstawiające całkowitą kwotę środków wykorzystaną na zakup budynku „Résidence Palace”, pozycje budżetowe, z których czerpano te środki, wypłacone już transze oraz transze pozostałe do wypłacenia;
- 8. ponownie wzywa Radę, by przedstawiła informacje na temat swojego procesu modernizacji administracyjnej, a w szczególności dotyczące konkretnych środków wykonawczych w ramach tego procesu oraz przewidywanego wpływu na budżet Rady;

9. wyraża ubolewanie z powodu powtarzających się trudności napotykanym dotychczas przy procedurach udzielania absolutorium, które wynikały z braku współpracy ze strony Rady; zauważa, że Parlament odmówił udzielenia sekretarzowi generalnemu Rady absolutorium z wykonania budżetu Rady na lata budżetowe 2009, 2010, 2011 i 2012 z powodów wymienionych w swoich rezolucjach z dnia 10 maja 2011 r. ⁽¹⁾, 25 października 2011 r. ⁽²⁾, 10 maja 2012 r. ⁽³⁾, 23 października 2012 r. ⁽⁴⁾, 17 kwietnia 2013 r. ⁽⁵⁾, 9 października 2013 r. ⁽⁶⁾, 3 kwietnia 2014 r. ⁽⁷⁾ i 23 października 2014 r. ⁽⁸⁾ oraz odroczył decyzję dotyczącą udzielenia sekretarzowi generalnemu Rady absolutorium za rok budżetowy 2013 z powodów określonych w rezolucji z dnia 29 kwietnia 2015 r. ⁽⁹⁾;
10. podkreśla, że skuteczna kontrola wykonania budżetu wymaga współpracy między Parlamentem i Radą, zgodnie z rezolucją z dnia 29 kwietnia 2015 r.; potwierdza, że Parlament nie jest w stanie podjąć decyzji o udzieleniu absolutorium bez dysponowania stosownymi informacjami;
11. przypomina Radzie poglądy Komisji wyrażone w jej piśmie z dnia 23 stycznia 2014 r., a mianowicie, że wszystkie instytucje w pełni uczestniczą w działaniach podejmowanych w następstwie uwag poczynionych w ramach udzielania absolutorium przez Parlament oraz że wszystkie instytucje powinny współpracować na rzecz zapewnienia sprawnego przebiegu procedury udzielania absolutorium;
12. zauważa, że Komisja w powyższym piśmie stwierdza, iż nie będzie nadzorowała wykonania budżetu innych instytucji oraz że udzielenie odpowiedzi na pytania adresowane do innej instytucji naruszyłoby niezależność tej instytucji w zakresie wykonywania jej sekcji budżetu;
13. ubolewa, że Rada nadal nie udzieliła odpowiedzi na pytania Parlamentu; przypomina wnioski z seminarium Parlamentu nt. uprawnienia Parlamentu do udzielania absolutorium Radzie, które odbyło się dnia 27 września 2012 r. i podczas którego specjaliści w zakresie prawa i eksperci akademicki w dużym stopniu zgodzili się co do prawa Parlamentu do informacji; w związku z tym przywołuje art. 15 ust. 3 akapit trzeci TFUE, w którym stwierdza się, że każda instytucja, organ lub jednostka organizacyjna zapewnia przejrzystość swoich prac;
14. podkreśla, że wydatki Rady należy kontrolować w taki sam sposób jak wydatki innych instytucji oraz że podstawowe elementy takiej kontroli określono w rezolucjach w sprawie absolutorium z ostatnich lat;
15. zwraca uwagę na uprawnienia Parlamentu do udzielania absolutorium na podstawie art. 316, 317 i 319 TFUE zgodnie z obecną interpretacją i praktyką, mianowicie do udzielania absolutorium w odniesieniu do każdego działu w budżecie z osobna, tak aby utrzymać przejrzystość i demokratyczną odpowiedzialność przed podatnikami Unii;
16. uważa, że nieprzedstawienie Parlamentowi przez Radę wymaganych dokumentów stanowi przede wszystkim naruszenie prawa obywateli Unii do informacji i przejrzystości oraz jest niepokojącym symptomem pewnego deficytu demokracji w instytucjach unijnych;
17. uważa, że koniecznie należy rozważyć różne możliwości aktualizacji przepisów dotyczących udzielania absolutorium określonych w TFUE;
18. uważa, że zadowalająca współpraca Parlamentu, Rady Europejskiej i Rady w wyniku otwartej i formalnej procedury dialogu może być pozytywnym sygnałem dla obywateli Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 250 z 27.9.2011, s. 25.

⁽²⁾ Dz.U. L 313 z 26.11.2011, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 286 z 17.10.2012, s. 23.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 350 z 20.12.2012, s. 71.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 308 z 16.11.2013, s. 22.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 328 z 7.12.2013, s. 97.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 266 z 5.9.2014, s. 26.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 334 z 21.11.2014, s. 95.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 255 z 30.9.2015, s. 22.

DECYZJA RADY (WPZiB) 2015/2215**z dnia 30 listopada 2015 r.****w sprawie wsparcia rezolucji RB ONZ nr 2235 (2015) dotyczącej utworzenia wspólnego mechanizmu śledczego OPCW–ONZ w celu wykrywania sprawców ataków chemicznych w Syryjskiej Republice Arabskiej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 26 ust. 2 i art. 31 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 7 sierpnia 2015 r. Rada Bezpieczeństwa ONZ jednomyślnie przyjęła rezolucję (RB ONZ) nr 2235 (2015), w której potępiła wszelkie przypadki użycia w Syryjskiej Republice Arabskiej toksycznych substancji chemicznych, takich jak chlor, jako broni chemicznej, oraz wyraziła zdecydowaną wolę wykrycia osób, które ponoszą odpowiedzialność za takie czyny. W tym celu Rada Bezpieczeństwa ONZ ustanowiła wspólny mechanizm śledczy (zwany dalej „wspólnym mechanizmem śledczym”), na okres jednego roku, z możliwością jego przedłużenia jeżeli uzna to za konieczne, w celu wykrycia – w jak najszerszym zakresie – osób, podmiotów, grup lub rządów, które były sprawcami, organizatorami, sponsorami lub które w inny sposób były zaangażowane w użycie substancji chemicznych, w tym chloru lub jakichkolwiek innych toksycznych substancji chemicznych, jako broni w Syryjskiej Republice Arabskiej, w przypadkach, w których misja wyjaśniająca (zwana dalej „misją wyjaśniającą”) Organizacji ds. Zakazu Broni Chemicznej (OPCW) stwierdzi lub stwierdziła, że w danym przypadku w Syryjskiej Republice Arabskiej użyto lub prawdopodobnie użyto substancji chemicznych, w tym chloru lub jakichkolwiek innych toksycznych substancji chemicznych, jako broni.
- (2) W dniu 10 września 2015 r. Rada Bezpieczeństwa ONZ zatwierdziła zalecenia – w tym elementy zakresu uprawnień wspólnego mechanizmu śledczego OPCW–ONZ utworzonego na mocy rezolucji RB ONZ nr 2235 (2015) – które Sekretarz Generalny ONZ przedłożył w pismach z dnia 27 sierpnia 2015 r. i z dnia 9 września 2015 r. skierowanych do przewodniczącego Rady Bezpieczeństwa ONZ.
- (3) W strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (zwanej dalej „strategią o nieprolifracji”) podkreślono kluczową rolę Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów (CWC) oraz OPCW w tworzeniu świata wolnego od broni chemicznej.
- (4) Unia aktywnie wdraża strategię o nieprolifracji oraz zapewnia skuteczność środków wymienionych w jej rozdziale III, w szczególności poprzez uruchamianie środków finansowych na wspieranie poszczególnych projektów realizowanych przez instytucje wielostronne, takie jak OPCW. W związku z tym w dniu 9 grudnia 2013 r. Rada przyjęła decyzję 2013/726/WPZiB⁽¹⁾ w sprawie wsparcia działań OPCW w ramach rezolucji RB ONZ nr 2118 (2013), decyzji Rady Wykonawczej OPCW z dnia 27 września 2013 r. w sprawie zniszczenia syryjskiej broni chemicznej oraz w ramach kolejnych powiązanych rezolucji i decyzji. Ponadto w dniu 17 lutego 2015 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2015/259⁽²⁾ w sprawie wsparcia działań OPCW w ramach wprowadzania w życie strategii o nieprolifracji.
- (5) W dniu 23 września 2015 r. dyrektor generalny OPCW wystosował do Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwanego dalej „wysokim przedstawicielem”) pismo, w którym zwrócił się o wniesienie wkładu finansowego Unii na rzecz funduszu powierniczego misji OPCW w Syryjskiej Republice Arabskiej, w tym na rzecz działań związanych z misją wyjaśniającą OPCW, w celu wsparcia wspólnego mechanizmu śledczego w jego analizach doniesień o przypadkach użycia substancji chemicznych, w tym chloru lub innych toksycznych substancji chemicznych, jako broni.
- (6) W dniu 24 września 2015 r. szef wspólnego mechanizmu śledczego OPCW–ONZ wystosował do wysokiego przedstawiciela pismo, w którym zwrócił się o wsparcie finansowe na rzecz wspólnego mechanizmu śledczego za pośrednictwem funduszu powierniczego.
- (7) W związku z przystąpieniem Syryjskiej Republiki Arabskiej do CWC, które stało się skuteczne z dniem 14 października 2013 r., OPCW odpowiada za sprawdzanie, czy Syryjska Republika Arabska przestrzega CWC oraz warunków wszelkich odpowiednich decyzji podejmowanych przez Radę Wykonawczą OPCW, a także w razie potrzeby informuje – we współpracy z Sekretarzem Generalnym ONZ – Radę Bezpieczeństwa ONZ o przypadkach nieprzestrzegania rezolucji RB ONZ nr 2118 (2013).

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2013/726/WPZiB z dnia 9 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2118 (2013) i decyzji Rady Wykonawczej Organizacji ds. Zakazu Broni Chemicznej EC-M-33/Dec 1 w ramach wprowadzania w życie strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (Dz.U. L 329 z 10.12.2013, s. 41).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/259 z dnia 17 lutego 2015 r. w sprawie wsparcia działań Organizacji ds. Zakazu Broni Chemicznej (OPCW) w ramach wprowadzania w życie strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (Dz.U. L 43 z 18.2.2015, s. 14).

- (8) Techniczne wykonanie niniejszej decyzji należy powierzyć OPCW i Biuru ONZ ds. Rozbrojenia (UNODA) jako biuru wykonawczemu funduszu powierniczego wspólnego mechanizmu śledczego. Projekty wspierane przez Unię mogą być finansowane wyłącznie za pośrednictwem dobrowolnych wkładów na rzecz funduszy powierniczych – odpowiednio OPCW i wspólnego mechanizmu śledczego. Takie wnoszone przez Unię wkłady w istotny sposób umożliwią OPCW i wspólnemu mechanizmowi śledczemu wykonywanie ich zadań w ramach rezolucji RB ONZ nr 2235 (2015).
- (9) Nadzór nad właściwym wykorzystaniem wkładu finansowego Unii należy powierzyć Komisji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. W celu wdrożenia niektórych elementów strategii o nieprolifracji Unia wspiera OPCW i wspólny mechanizm śledczy, uczestnicząc w pokrywaniu kosztów związanych z ich działaniami w ramach rezolucji RB ONZ nr 2235 (2015); ogólnym celem jest wykreślenie – w jak najszerszym zakresie – osób, podmiotów, grup lub rządów, które były sprawcami, organizatorami, sponsorami lub które w inny sposób były zaangażowane w użycie substancji chemicznych, w tym chloru lub jakichkolwiek innych toksycznych substancji chemicznych, jako broni w Syryjskiej Republice Arabskiej, w przypadkach gdy misja wyjaśniająca OPCW stwierdzi lub stwierdziła, że w danym przypadku w Syryjskiej Republice Arabskiej użyto lub prawdopodobnie użyto substancji chemicznych, w tym chloru lub jakichkolwiek innych toksycznych substancji chemicznych, jako broni.
2. Aby osiągnąć cel, o którym mowa w ust. 1, Unia wspiera następujące projekty:
- a) misje specjalne OPCW w Syryjskiej Republice Arabskiej, w tym działania związane z misją wyjaśniającą OPCW w celu wsparcia wspólnego mechanizmu śledczego w jego analizach doniesień o użyciu substancji chemicznych, w tym chloru lub jakichkolwiek innych toksycznych substancji chemicznych, jako broni;
- b) wspólny mechanizm śledczy OPCW–ONZ, w tym jego utworzenie i zdolność do rozpoczęcia przez niego działalności w pełnym zakresie w ramach rezolucji RB ONZ nr 2235 (2015).

Szczegółowy opis tych projektów zamieszczono w załączniku.

Artykuł 2

1. Za wykonanie niniejszej decyzji odpowiada wysoki przedstawiciel.
2. Techniczną realizację projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2, powierza się OPCW i UNODA jako biuru wykonawczemu funduszu powierniczego wspólnego mechanizmu śledczego. Wykonują one to zadanie pod kierownictwem wysokiego przedstawiciela. W tym celu wysoki przedstawiciel dokonuje niezbędnych ustaleń z OPCW i UNODA.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2, wynosi 4 586 096,00 EUR.
2. Wydatkami finansowanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu Unii.
3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami, o których mowa w ust. 1. W tym celu zawiera umowy finansowe odpowiednio z OPCW i UNODA jako biurem wykonawczym funduszu powierniczego wspólnego mechanizmu śledczego. Umowy finansowe muszą przewidywać, że OPCW i ONZ zapewnią wyeksponowanie wkładu Unii stosownie do jego wielkości.
4. Komisja dąży do zawarcia umów finansowych, o których mowa w ust. 3, w jak najkrótszym terminie po wejściu w życie niniejszej decyzji. Informuje Radę o wszelkich związanych z tym trudnościach oraz o dacie zawarcia tych umów finansowych.

Artykuł 4

1. Wysoki przedstawiciel składa Radzie sprawozdania z wykonania niniejszej decyzji na podstawie regularnych sprawozdań przygotowywanych przez OPCW i wspólny mechanizm śledczy OPCW–ONZ. Na podstawie tych sprawozdań Rada dokonuje oceny.
2. Komisja przedstawia Radzie informacje na temat finansowych aspektów realizacji projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2.

Artykuł 5

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.
2. Niniejsza decyzja wygasa 18 miesięcy po dniu zawarcia umów finansowych między Komisją a OPCW i UNODA, o których mowa w art. 3 ust. 3, lub w dniu 31 maja 2016 r. – jeżeli do tego dnia takie umowy finansowe nie zostaną zawarte.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2015 r.

W imieniu Rady
É. SCHNEIDER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wsparcie przez Unię Europejską rezolucji RB ONZ nr 2235 (2015) w ramach wdrażania strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia**1. Ogólne ramy i cele**

W kwietniu 2014 r., w szczytowym momencie operacji usuwania i niszczenia syryjskiej broni chemicznej, zaczęły napływać poważne doniesienia o przypadkach użycia chloru jako broni przeciwko osobom cywilnym. Dyrektor generalny Organizacji ds. Zakazu Broni Chemicznej (OPCW) powołał misję wyjaśniającą, która miała zbadać te doniesienia. Jego decyzję poparła Rada Wykonawcza OPCW, a Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) zobowiązał się do pomocy.

W maju 2014. r. zespół złożony z personelu OPCW i ONZ zamierzał przeprowadzić dochodzenie w jednej z miejscowości, w której miało dojść do ataku chlorem. Podczas przekraczania strefy buforowej oddzielającej rejon kontrolowany przez rząd syryjski od rejonów kontrolowanych przez siły opozycji zespół został ostrzelany i musiał zrezygnować z wykonania zadania. Misja wyjaśniająca nie przerwała jednak prac oraz przeprowadziła wywiady z naoczными świadkami, lekarzami, którzy udzielali pomocy, służbami interwencyjnymi i ofiarami w bezpiecznym miejscu poza granicami Syrii. Na podstawie tych wywiadów misja wyjaśniająca z dużym prawdopodobieństwem stwierdziła, że w trzech miejscowościach w północnej części Syrii rzeczywiście doszło do użycia chloru, w formie czystej albo w formie roztworu.

W decyzji EC-M-48/DEC.1, przyjętej w dniu 4 lutego 2015 r., Rada Wykonawcza OPCW wyraziła poważne zaniepokojenie ustaleniami poczynionymi przez misję wyjaśniającą i w jak najostrzejszych słowach ponownie potępiła wszelkie przypadki użycia przez kogokolwiek i w jakichkolwiek okolicznościach broni chemicznej. Rada Wykonawcza OPCW poparła w niej kontynuowanie prac przez misję wyjaśniającą, w szczególności analizowanie wszystkich dostępnych informacji na temat doniesień o użyciu w Syrii broni chemicznej, w tym również informacji dostarczanych przez Syryjską Republikę Arabską, a także przez inne podmioty. Następnie w dniu 6 marca 2015 r. Rada Bezpieczeństwa ONZ przyjęła rezolucję nr 2209 (2015), w której zatwierdziła decyzję Rady Wykonawczej OPCW i wezwała do tego, aby sprawców takich ataków pociągnąć do odpowiedzialności.

W następstwie wspomnianej rezolucji, w dniu 7 sierpnia 2015 r. Rada Bezpieczeństwa ONZ jednomyślnie przyjęła rezolucję nr 2235 (2015), w której potępiła wszelkie przypadki użycia w Syryjskiej Republice Arabskiej toksycznych substancji chemicznych, takich jak chlor, jako broni chemicznej, oraz wyraziła zdecydowaną wolę wykrycia osób, które ponoszą za to odpowiedzialność. Przy tej okazji Rada Bezpieczeństwa ONZ przypominała o Protokole w sprawie zakazu używania na wojnie gazów duszących, trujących lub podobnych oraz środków bakteriologicznych oraz o Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów (CWC), a także o rezolucjach RB ONZ nr 1540 (2004), nr 2118 (2013) i nr 2209 (2015). Rada Bezpieczeństwa ONZ ustanowiła – na okres jednego roku, z możliwością przedłużenia jeśli uzna to za konieczne – wspólny mechanizm śledczy OPCW–ONZ (zwany dalej „wspólnym mechanizmem śledczym”), w celu wykrycia osób, podmiotów, grup lub rządów, które były sprawcami, organizatorami lub sponsorami lub które w inny sposób były zaangażowane w użycie substancji chemicznych, w tym chloru lub jakichkolwiek innych toksycznych substancji chemicznych, jako broni w Syryjskiej Republice Arabskiej, w przypadkach gdy misja wyjaśniająca OPCW stwierdzi lub stwierdziła, że w danym przypadku w Syryjskiej Republice Arabskiej użyto lub prawdopodobnie użyto substancji chemicznych, w tym chloru lub jakichkolwiek innych toksycznych substancji chemicznych, jako broni. Mechanizm ten jest w trakcie tworzenia.

W tym celu Unia powinna wspierać OPCW oraz wspólny mechanizm śledczy w wykonywaniu ich odpowiednich zadań w ramach rezolucji RB ONZ nr 2235 (2015) i decyzji Rady Wykonawczej OPCW EC-M-48/DEC.1, a także CWC.

2. Opis projektów**A. Projekt 1: Misje wyjaśniające OPCW****1. Cel projektu**

Wsparcie w wykonywaniu mandatu misji wyjaśniającej OPCW, w ramach rezolucji RB ONZ nr 2235 (2015) i decyzji Rady Wykonawczej OPCW EC-M-48/DEC.1, a także CWC, poprzez pokrywanie odpowiednich kosztów operacyjnych misji wyjaśniającej. Koszty te obejmują zatrudnianie konsultantów zewnętrznych o określonych kwalifikacjach (na przykład tłumaczy ustnych i lekarzy), a także sprzęt OPCW, którego potrzebuje zespół misji wyjaśniającej.

2. Oczekiwane wyniki

Bieżące prace misji wyjaśniającej pomogą zweryfikować doniesienia o użyciu toksycznych substancji chemicznych w Syryjskiej Republice Arabskiej; misja wyjaśniająca ma ściśle współpracować ze wspólnym mechanizmem śledczym, pomagając mu w ten sposób w wykonywaniu jego mandatu w ramach pkt 5 rezolucji RB ONZ nr 2235 (2015).

3. Opis projektu

Misja wyjaśniająca nadal ocenia, czy w danych przypadkach doszło lub prawdopodobnie doszło do użycia w Syryjskiej Republice Arabskiej substancji chemicznych jako broni. Działania misji wyjaśniającej odnoszą się zarówno do doniesień o przypadkach, które miały miejsce w przeszłości, jak i do przypadków, które mogą mieć miejsce w przyszłości. Mogą to być działania bardziej lub mniej złożone, stąd nie można precyzyjnie określić liczby osób, które trzeba będzie wysłać na misję.

Biorąc pod uwagę doświadczenia z wysyłania na misję w 2015 r., OPCW spodziewa się, że w 2016 r. do przeprowadzenia operacji może być potrzebne wysłanie od sześciu do 12 inspektorów na sześć misji, a każda z tych misji ma trwać w przybliżeniu trzy tygodnie. Na potrzeby każdej z nich prawdopodobnie trzeba będzie zatrudnić konsultantów zewnętrznych o określonych kwalifikacjach, takich jak tłumacze ustni i lekarze.

Planuje się, że misja wyjaśniająca będzie wykonywać następujące działania:

a) Przeprowadzanie wywiadów: charakter sygnalizowanych przypadków powoduje, że konieczne może się okazać przeprowadzenie wywiadów z wieloma świadkami. Obejmuje to:

- personel medyczny,
- służby interwencyjne,
- lekarzy, którzy udzielali pomocy,
- ofiary,
- innych świadków.

Zespoły przeprowadzające wywiady powinny mieć dostęp do rozległej wiedzy fachowej z zakresu broni, substancji chemicznych i objawów chorobowych, a także tłumaczeń ustnych.

b) Przeprowadzanie badań medycznych i pobieranie próbek biomedycznych.

c) Identyfikowanie, zbieranie i analizowanie próbek.

d) Przetwarzanie materiału dowodowego, zarówno na podstawie ogólnodostępnych źródeł, jak i relacji świadków i stron trzecich. W ramach wsparcia zespołów przeprowadzających wywiady, szczególnie niezbędny jest również dostęp do rozległej wiedzy fachowej w tej dziedzinie.

e) Przygotowywanie sprawozdań.

f) Szkolenia, w tym szkolenia przypominające, w celu uaktualnienia wiedzy na temat nowoczesnych praktyk:

- zachowanie bezpieczeństwa i ochrony w terenie,
- techniki przeprowadzania wywiadów,
- przetwarzanie i przechowywanie materiału dowodowego, w tym materiału tworzącego łańcuch dowodowy,
- przybliżanie wiedzy o wybuchowych pozostałościach wojennych,
- szkolenie o toksycznych substancjach chemicznych,
- przybliżanie wiedzy o naukach sądowych,
- chemia przemysłowa i ustalanie składu chemicznego (w podstawowym zakresie).

g) Ocena na miejscu i badanie miejsca zdarzenia.

h) Dodatkowe wsparcie kadrowe misji oraz ekspertyza, zwłaszcza w przypadku misji o złożonym charakterze.

B. Projekt 2: Wspólny mechanizm śledczy OPCW–ONZ

1. Cel projektu

Wsparcie w szybkim utworzeniu wspólnego mechanizmu śledczego i uzyskaniu zdolności do rozpoczęcia przez niego w pełnym zakresie działalności w ramach rezolucji RB ONZ nr 2235 (2015).

2. Oczekiwane wyniki

Wykrycie – w jak najszerszym zakresie – osób, podmiotów, grup lub rządów, które były sprawcami, organizatorami lub sponsorami lub które w inny sposób były zaangażowane w użycie substancji chemicznych, w tym chloru lub jakichkolwiek innych toksycznych substancji chemicznych, jako broni w Syryjskiej Republice Arabskiej.

3. Opis projektu

Rada Bezpieczeństwa ONZ zatwierdziła zalecenia Sekretarza Generalnego ONZ dotyczące utworzenia i uruchomienia wspólnego mechanizmu śledczego oraz zwróciła się do Sekretarza Generalnego ONZ, aby we współpracy z dyrektorem generalnym OPCW bezzwłocznie podjął dalsze działania i środki oraz dokonał stosownych ustaleń w celu szybkiego utworzenia i zapewnienia pełnej operacyjności wspólnego mechanizmu śledczego, w tym zatrudnienia bezstronnego i doświadczonego personelu dysponującego odpowiednimi kwalifikacjami i wiedzą fachową, aby w pełni wykonywać obowiązki w ramach rezolucji RB ONZ nr 2235 (2015).

Wspólnym mechanizmem śledczym kieruje trzyosobowy, niezależny zespół (zwany dalej „zespołem kierowniczym”), który ma być wspierany przez personel podstawowy, który składa się z ekspertów podzielonych na trzy grupy. Wspólny mechanizm śledczy podlega kierownictwu asystenta Sekretarza Generalnego, który ponosi ogólną odpowiedzialność, oraz dwóch zastępców odpowiedzialnych odpowiednio za grupę polityczną i dochodzeniową.

Zespół kierowniczy wspierany jest przez trzy grupy. Biuro Polityczne, które ma mieć siedzibę w Nowym Jorku, będzie przygotowywać analizy polityczne i opinie prawne, a także zajmować się kontaktami z mediami i udzielać wsparcia administracyjnego. Biuro Śledcze, które ma mieć siedzibę w Hadze, będzie przeprowadzać analizy chemiczne i medyczne, analizy z zakresu nauk sądowych oraz analizy dotyczące wyposażenia wojskowego, a także dochodzenia i analizy informacji. Biuro Wsparcia Operacyjnego, które ma mieć siedzibę w Nowym Jorku, będzie udzielać wsparcia grupie politycznej i dochodzeniowej.

Wynagrodzenie personelu podstawowego wspólnego mechanizmu śledczego – z wyjątkiem pracowników pełniących funkcje administracyjne – pokrywane jest z regularnego budżetu. Rada Bezpieczeństwa ONZ zdecydowała, że potrzeby materiałowe i techniczne pokrywane są z dobrowolnych wkładów. W tym celu Sekretarz Generalny ONZ utworzył fundusz powierniczy, którym należy zarządzać zgodnie z przepisami administracyjnymi i finansowymi ONZ.

Zgodnie ze strategią UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, której celem jest umacnianie roli Rady Bezpieczeństwa ONZ i zwiększanie jej wiedzy fachowej w zakresie zwalczania wyzwań związanych z proliferacją, Unia powinna wspierać wdrożenie rezolucji RB ONZ nr 2235 (2015), zwłaszcza w tych obszarach, które z dużym prawdopodobieństwem mogą w widoczny i szybki sposób wpływać na utworzenie wspólnego mechanizmu śledczego i zdolność do rozpoczęcia przez niego w pełnym zakresie działalności.

Obejmuje to wspieranie następujących działań:

- a) zakończenie prac nad utworzeniem biur w Nowym Jorku i Hadze dla zespołu kierowniczego oraz jego Biura Politycznego i Biura Śledczego, a także dla Biura Wsparcia Operacyjnego, oraz zakup mebli biurowych i szaf zamykanych na klucz, które zapewnią bezpieczne przechowywanie informacji i materiałów otrzymywanych lub przygotowywanych przez wspólny mechanizm śledczy;
- b) opracowanie i wdrożenie systemu zarządzania dokumentami w ramach solidnego systemu bezpieczeństwa informacji mającego zastosowanie do wszystkich informacji, które wspólny mechanizm śledczy otrzymuje lub przygotowuje w ramach wykonywania swoich zadań; ten system bezpieczeństwa musi uwzględniać wymogi w zakresie poufności i bezpieczeństwa uznane za niezbędne przy przechowywaniu i wykorzystywaniu informacji i materiałów otrzymywanych lub przygotowywanych przez wspólny mechanizm śledczy;

- c) przygotowanie ewentualnego wysłania pracowników wspólnego mechanizmu śledczego do Syryjskiej Republiki Arabskiej, jeśli wspólny mechanizm śledczy uzna to za niezbędne do celów prowadzonego dochodzenia i jeśli stwierdzi, że istnieją rozsądne podstawy, aby uznać, że wjazd na terytorium Syrii – w tym na terytorium syryjskie pozostające poza kontrolą Syryjskiej Republiki Arabskiej – jest uzasadniony;
- d) zakup sprzętu związanego z łącznością i bezpieczeństwem oraz materiałów biurowych – w celu wsparcia wspólnego mechanizmu śledczego w wykonywaniu jego mandatu. Obejmuje to sprzęt informatyczny (wyspecjalizowany serwer, komputery, laptopy ze stacjami dokującymi, dodatkowe komputery korzystające z sieci intranetowej, która nie jest połączona z internetem, profesjonalne niszczarki itp.) potrzebny do zapewnienia uruchomienia systemu bezpieczeństwa informacji, o którym mowa w lit. b).

Dodatkową wiedzę fachową i dodatkową działalność finansuje się z dobrowolnych wkładów, jeśli pojawią się nowe potrzeby. Na krótkie okresy zatrudnia się ekspertów do konsultacji *ad hoc* – w tym do szybkiego opracowania systemu zarządzania dokumentami i systemu bezpieczeństwa informacji, o którym mowa w lit. b), a także do opracowania standardowych procedur operacyjnych.

3. Okres realizacji projektów

Przewidywany okres realizacji wyżej wspomnianych projektów to 12 miesięcy.

4. Agencje wykonawcze

Techniczną realizację projektu nr 1 powierzy się OPCW. Projekt realizują pracownicy OPCW, eksperci i kontrahenci.

Techniczną realizację projektu nr 2 powierza się Biuru ONZ ds. Rozbrojenia, w imieniu wspólnego mechanizmu śledczego OPCW–ONZ. Projekt realizują pracownicy wspólnego mechanizmu śledczego, konsultanci i kontrahenci.

ONZ i OPCW będą prowadzić działania we współpracy z odpowiednimi partnerami, w tym z międzynarodowymi organizacjami i agencjami, aby zapewnić skuteczne synergie i zapobiec powielaniu działań.

5. Wyeksponowanie działań Unii

Agencje wykonawcze podejmują wszelkie stosowne środki w celu wyeksponowania faktu, że dane działanie jest finansowane przez Unię. Środki takie wdraża się zgodnie z opublikowanym przez Komisję Europejską podręcznikiem „Informowanie o działaniach zewnętrznych Unii Europejskiej i ich eksponowanie”.

6. Sprawozdania

Agencje wykonawcze przygotowują:

- a) regularne sprawozdania z realizacji odnośnych projektów; oraz
- b) sprawozdanie końcowe – nie później niż 3 miesiące po zakończeniu odnośnych działań.

7. Szacunkowy całkowity koszt projektów

Szacunkowy całkowity koszt projektów wynosi 4 586 096,00 EUR.

DECYZJA RADY (WPZiB) 2015/2216**z dnia 30 listopada 2015 r.****zmieniająca decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając decyzję Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającą wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 23,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 26 lipca 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu.
- (2) Wyrokiem z dnia 18 września 2015 r. w sprawie T-121/13 Sąd Unii Europejskiej stwierdził nieważność decyzji Rady o wpisaniu Oil Industry Pension Fund Investment Company (OPIC) do wykazu osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi zamieszczonego w załączniku II do decyzji 2010/413/WPZiB.
- (3) OPIC należy ponownie wpisać do wykazu osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi na podstawie nowego uzasadnienia.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2010/413/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku II do decyzji 2010/413/WPZiB wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 2015 r.

Sporządzono w Brukseli 30 listopada 2015 r.

W imieniu Rady
J. ASSELBORN
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 195 z 27.7.2010, s. 39.

ZAŁĄCZNIK

Wymieniony poniżej podmiot wpisuje się do wykazu zamieszczonego w części I załącznika II do decyzji 2010/413/WPZiB:

I. Osoby i podmioty zaangażowane w działania na rzecz broni jądrowej lub pocisków balistycznych oraz osoby i podmioty popierające rząd Iranu

B. Podmioty

	Nazwa	Informacje identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
„159.	Oil industry Pension Fund Investment Company (OPIC)	No 234, Taleghani St, Teheran, Iran	OPIC udziela znaczącego wsparcia rządowi Iranu, zapewniając zasoby finansowe i usługi finansowe na rzecz projektów rozwoju sektora naftowego i gazowego różnym podmiotom związanym z rządem Iranu, w tym podmiotom zależnym spółek będących własnością państwa (NIOC). OPIC jest także właścicielem IOEC (Iranian Offshore Engineering Construction Co.), które zostało wskazane przez UE z powodu udzielania wsparcia logistycznego rządowi Iranu. Sektor naftowy i gazowy stanowi istotne źródło finansowania rządu Iranu i istnieją potencjalne powiązania między dochodami Iranu ze sprzedaży ropy naftowej pochodzącymi z sektora energetycznego i finansowaniem przez Iran działań wrażliwych z punktu widzenia rozprzestrzeniania materiałów jądrowych. Dyrektorem zarządzającym OPIC jest Naser Maleki, który został wskazany przez ONZ z powodu kierowania Shahid Hemmat Industrial Group (SHIG), a także dlatego, że jest urzędnikiem MODAFL (irańskiego ministerstwa obrony i logistyki sił zbrojnych) nadzorującym prace nad programem balistycznym Shahab 3 (irański program budowy będących obecnie w użyciu rakiet balistycznych dalekiego zasięgu). SHIG to podmiot wskazany przez ONZ ze względu na to, że jest podmiotem podległym Aerospaces Industries Organisation (AIO, która jest podmiotem wskazanym przez UE) i jest zaangażowany w irański program budowy rakiet balistycznych. W związku z tym OPIC jest bezpośrednio zaangażowany w irańskie działania wrażliwe z punktu widzenia rozprzestrzeniania materiałów jądrowych lub w opracowywanie systemów przenoszenia broni jądrowej.	1.12.2015”

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/2217**z dnia 27 listopada 2015 r.****w sprawie środków mających na celu zapobieżenie wprowadzeniu do Unii wirusa pryszczycy z Libii i Maroka***(notyfikowana jako dokument nr C(2015) 8223)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych na rynek Wspólnoty z państw trzecich i zmieniającą dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 18 ust. 6,

uwzględniając dyrektywę Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich ⁽²⁾, w szczególności jej art. 22 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywą 91/496/EWG ustanowiono zasady regulujące kontrolę weterynaryjną zwierząt wprowadzanych do Unii z państw trzecich. Ustanowiono w niej środki, które może przyjąć Komisja, w przypadku gdy choroba mogąca stanowić poważne zagrożenie dla zdrowia zwierząt lub zdrowia publicznego wystąpi lub rozprzestrzeni się na terytorium państwa trzeciego.
- (2) Dyrektywą 97/78/WE ustanowiono zasady regulujące kontrolę weterynaryjną produktów wprowadzanych do Unii z państw trzecich. Ustanowiono w niej środki, które może przyjąć Komisja, w przypadku gdy choroba mogąca stanowić poważne zagrożenie dla zdrowia zwierząt lub zdrowia publicznego wystąpi lub rozprzestrzeni się na terytorium państwa trzeciego.
- (3) Pryszczycza jest jedną z najbardziej zakaźnych chorób bydła, owiec, kóz i świń. Wirus wywołujący chorobę może szybko się rozprzestrzeniać, w szczególności poprzez produkty uzyskane z zakażonych zwierząt i skażone przedmioty, w tym środki transportu, np. pojazdy do przewożenia zwierząt gospodarskich. Wirus może również przetrwać w skażonym otoczeniu poza organizmem zwierzęcia będącego żywicielem przez kilka tygodni, w zależności od temperatury.
- (4) W związku z wystąpieniem ognisk pryszczycy w Algierii, Libii i Tunezji w 2014 r. decyzją wykonawczą Komisji 2014/689/UE ⁽³⁾ przewidziano środki ochronne, aby zapobiec wprowadzeniu tej choroby do Unii.
- (5) W szczególności decyzją wykonawczą 2014/689/UE ustanowiono środki dotyczące czyszczenia i dezynfekcji pojazdów i statków dla zwierząt gospodarskich z Algierii, Libii i Tunezji. Ponieważ Maroko jest potencjalnym krajem tranzytowym dla pojazdów dla zwierząt gospodarskich powracających z Algierii, Libii i Tunezji do Unii, środki te mają również zastosowanie do pojazdów i statków z tego państwa. Ta decyzja obowiązywała do dnia 1 października 2015 r.
- (6) W dniu 2 listopada 2015 r. Maroko powiadomiło Światową Organizację Zdrowia Zwierząt (OIE) o potwierdzeniu ogniska pryszczycy o serotypie O w zachodniej części swojego terytorium.
- (7) Występowanie pryszczycy w Maroku może stanowić poważne ryzyko dla zwierząt gospodarskich w Unii.
- (8) Sytuacja epidemiologiczna w zakresie pryszczycy w Libii pozostaje niepewna, a znaczna liczba przesyłek żywego bydła jest wywożona z państw członkowskich UE do tego kraju.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, s. 56.

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 30.1.1998, s. 9.

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/689/UE z dnia 29 września 2014 r. w sprawie środków mających na celu zapobieżenie wprowadzeniu do Unii wirusa pryszczycy z Algierii, Libii, Maroka i Tunezji (Dz.U. L 287 z 1.10.2014, s. 27).

- (9) Ponadto Libia i Maroko są potencjalnymi państwami tranzytu dla pojazdów dla zwierząt gospodarskich powracających z innych państw afrykańskich do Unii.
- (10) Dlatego sytuacja epidemiologiczna związana z pryszczycą w Libii i Maroku wymaga przyjęcia środków ochronnych na poziomie unijnym, z uwzględnieniem możliwości przetrwania wirusa pryszczycy w środowisku i potencjalnych dróg przenoszenia tego wirusa.
- (11) Pojazdy i statki wykorzystywane do transportu zwierząt gospodarskich do Libii i Maroka mogą w tych państwach ulec skażeniu wirusem pryszczycy, i w związku z tym stanowić zagrożenie wprowadzeniem choroby po powrocie do Unii.
- (12) Najwłaściwszym sposobem na zmniejszenie ryzyka szybkiego przenoszenia wirusa na duże odległości jest odpowiednie czyszczenie i dezynfekcja pojazdów i statków dla zwierząt gospodarskich.
- (13) Należy zatem dopilnować, aby wszystkie pojazdy i statki dla zwierząt gospodarskich, w których przewożono żywe zwierzęta do miejsc przeznaczenia w Libii i Maroku, były właściwie czyszczone i dezynfekowane oraz aby takie czyszczenie i dezynfekcja były odpowiednio udokumentowane w świadectwach składanych przez operatora lub kierowcę właściwemu organowi w miejscu wprowadzenia do Unii.
- (14) Operator lub kierowca powinien dopilnować, aby w przypadku każdego pojazdu i statku dla zwierząt gospodarskich, który przewoził żywe zwierzęta do miejsc przeznaczenia w Libii i Maroku, świadectwo czyszczenia i dezynfekcji było przechowywane przez okres co najmniej trzech lat.
- (15) Państwa członkowskie powinny również mieć możliwość zlecenia dezynfekcji na miejscu kół lub innych części pojazdów, które przewożą lub przewożyły pasażerów z lub do krajów zakażonych i w przypadku których nie można wykluczyć znacznego ryzyka wprowadzenia pryszczycy do Unii, jeśli takie działanie zostanie uznane za niezbędne, aby zmniejszyć to ryzyko.
- (16) Ponadto, mimo że przywóz żywych zwierząt z gatunków podatnych na pryszczycę nie jest dopuszczony z żadnego państwa w Afryce, przywóz niektórych kategorii zwierząt z rodziny koniowatych z Maroka jest dopuszczony zgodnie z dyrektywą Rady 2009/156/WE⁽¹⁾, a zwierzęta z rodziny koniowatych z tego państwa trzeciego mogą być transportowane przez terytorium Unii w drodze do innego państwa trzeciego zgodnie z decyzją Komisji 2010/57/UE⁽²⁾. W związku z tym państwa członkowskie powinny mieć możliwość zlecenia dezynfekcji na miejscu kół lub innych części pojazdów dla zwierząt gospodarskich przewożących zwierzęta z rodziny koniowatych z tego państwa trzeciego, jeśli takie działanie zostanie uznane za niezbędne, aby zmniejszyć ryzyko wprowadzenia pryszczycy do Unii.
- (17) Środki przewidziane w niniejszej decyzji powinny mieć zastosowanie przez okres, który umożliwi dokonanie pełnej oceny ewolucji sytuacji w zakresie pryszczycy na obszarach dotkniętych.
- (18) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów niniejszej decyzji „pojazd dla zwierząt gospodarskich” lub „statek dla zwierząt gospodarskich” oznacza dowolny pojazd lub statek, który jest lub był wykorzystywany do przewożenia żywych zwierząt lądowych.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie dopilnowują, aby operator lub kierowca pojazdu dla zwierząt gospodarskich lub statku dla zwierząt gospodarskich po przybyciu z Libii i Maroka udzielał właściwemu organowi państwa członkowskiego w miejscu wprowadzenia do Unii informacji potwierdzających, że przedział dla zwierząt lub przedział ładunkowy oraz, w stosownych przypadkach, nadwozie ciężarówki, rampa załadownicza, sprzęt, który pozostawał w kontakcie ze zwierzętami, koła, kabina kierowcy oraz odzież ochronna/obuwie ochronne używane podczas wyładunku zostały oczyszczone i zdezynfekowane po ostatnim wyładunku zwierząt.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2009/156/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich (Dz.U. L 192 z 23.7.2010, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2010/57/UE z dnia 3 lutego 2010 r. ustanawiająca gwarancje zdrowia zwierząt z rodziny koniowatych transportowanych przez terytoria wymienione w załączniku I do dyrektywy Rady 97/78/WE (Dz.U. L 32 z 4.2.2010, s. 9).

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są umieszczane w oświadczeniu wypełnionym zgodnie ze wzorem ustanowionym w załączniku I lub w innym równoważnym formacie, który zawiera co najmniej informacje określone w tym wzorze.
3. Oryginał oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, jest przechowywany przez właściwy organ przez okres trzech lat.

Artykuł 3

1. Właściwy organ państwa członkowskiego będącego miejscem wprowadzenia do Unii przeprowadza wzrokową kontrolę pojazdów dla zwierząt gospodarskich, przybywających z Libii i Maroka w celu stwierdzenia, czy zostały one w zadowalający sposób oczyszczone i zdezynfekowane.
2. Właściwy organ państwa członkowskiego odpowiedzialnego za wydanie świadectwa zdrowia zwierząt do celów przywozu do Libii i Maroka żywych zwierząt, które mają zostać załadowane, przeprowadza wzrokową kontrolę statków dla zwierząt gospodarskich w celu stwierdzenia, czy zostały one w zadowalający sposób oczyszczone i zdezynfekowane przed załadunkiem zwierząt.
3. Jeżeli kontrole, o których mowa w ust. 1 i 2, wykazą, że czyszczenie i dezynfekcję przeprowadzono w sposób zadowalający, lub jeżeli właściwe organy oprócz środków przewidzianych w ust. 1 zlecą, zorganizują i przeprowadzą dodatkową dezynfekcję wcześniej oczyszczonych pojazdów lub statków dla zwierząt gospodarskich, właściwy organ odnotowuje ten fakt, wydając świadectwo zgodne ze wzorem ustanowionym w załączniku II.
4. Jeżeli kontrole, o których mowa w ust. 1 i 2, wykazą, że czyszczenie i dezynfekcja pojazdu lub statku dla zwierząt gospodarskich nie zostały przeprowadzone w sposób zadowalający, właściwy organ podejmuje jedno z następujących działań:
 - a) poddaje pojazd lub statek dla zwierząt gospodarskich należytemu czyszczeniu i dezynfekcji w wyznaczonym przez siebie miejscu znajdującym się możliwie najbliżej miejsca wprowadzenia na terytorium danego państwa członkowskiego oraz wydaje świadectwo, o którym mowa w ust. 3;
 - b) w przypadku gdy w pobliżu miejsca wprowadzenia nie ma odpowiedniego obiektu do przeprowadzenia czyszczenia i dezynfekcji lub gdy istnieje ryzyko, że pozostałości pochodzenia zwierzęcego mogą wydostać się z nieoczyszczonego pojazdu lub statku dla zwierząt gospodarskich:
 - (i) nie zezwala na wjazd do Unii pojazdu lub statku dla zwierząt gospodarskich; lub
 - (ii) w oczekiwaniu na zastosowanie środków określonych w lit. a) przeprowadza na miejscu wstępną dezynfekcję pojazdu lub statku dla zwierząt gospodarskich, który nie został w zadowalający sposób oczyszczony i zdezynfekowany.
5. Oryginał świadectwa, o którym mowa w ust. 3, jest przechowywany przez operatora lub kierowcę pojazdu dla zwierząt przez okres trzech lat. Kopia tego świadectwa jest przechowywana przez właściwy organ przez okres trzech lat.

Artykuł 4

Właściwy organ państwa członkowskiego będącego miejscem wprowadzenia do Unii może zlecić przeprowadzenie dezynfekcji na miejscu kół lub innych części pojazdów, które przewoziły paszę do Libii i Maroka lub przewoziły paszę z Libii i Maroka i w przypadku których nie można wykluczyć istotnego zagrożenia wprowadzeniem pryszczy na terytorium Unii, jeśli takie działanie zostanie uznane za niezbędne, aby zmniejszyć to zagrożenie.

Artykuł 5

Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym znajduje się punkt kontroli granicznej w miejscu wprowadzenia, może zlecić przeprowadzenie dezynfekcji na miejscu kół lub innych części pojazdów przewożących zwierzęta z rodziny koniowatych z Maroka, które to zwierzęta mają zostać wprowadzone do Unii zgodnie z przepisami dyrektywy 2009/156/WE, a w przypadku tranzytu zgodnie z decyzją 2010/57/UE, i w przypadku których nie można wykluczyć znaczącego ryzyka wprowadzenia pryszczy na terytorium Unii, jeśli takie działanie zostanie uznane za niezbędne, aby zmniejszyć to ryzyko.

Artykuł 6

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 grudnia 2016 r.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 listopada 2015 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Wzór oświadczenia składanego przez operatora/kierowcę pojazdu/statku dla zwierząt gospodarskich, przybywającego z Libii i Maroka

Ja, operator/kierowca pojazdu/statku dla zwierząt gospodarskich ⁽¹⁾

oświadczam, że:

— Ostatni rozładunek zwierząt i paszy miał miejsce w:

Państwo, region, miejscowość	Data (dd.mm.rrrr)	Godzina (gg:mm)

— Po rozładunku pojazd/statek dla zwierząt gospodarskich został poddany czyszczeniu i dezynfekcji. Czyszczeniem i dezynfekcją objęto przedział dla zwierząt lub przedział ładunkowy, [nadwozie ciężarówki,] ⁽²⁾ rampę załadowniczą, sprzęt, który pozostawał w kontakcie ze zwierzętami, koła, kabinę kierowcy oraz odzież/obuwie ochronne używane podczas rozładunku.

— Czyszczenie i dezynfekcja miały miejsce w:

Państwo, region, miejscowość	Data (dd.mm.rrrr)	Godzina (gg:mm)

— Zastosowano środek dezynfekujący w stężeniach zalecanych przez producenta ⁽³⁾:

.....

— Następny załadunek zwierząt będzie mieć miejsce w:

Państwo, region, miejscowość	Data (dd.mm.rrrr)	Godzina (gg:mm)

Data	Miejscowość	Podpis operatora/kierowcy

Nazwa/imię i nazwisko operatora/kierowcy pojazdu dla zwierząt gospodarskich oraz jego miejsce prowadzenia działalności (drukowanymi literami)

⁽¹⁾ Podać numer tablicy rejestracyjnej/numer identyfikacyjny pojazdu/statku dla zwierząt gospodarskich.

⁽²⁾ Niepotrzebne skreślić.

⁽³⁾ Określić substancję i jej stężenie.

ZAŁĄCZNIK II

Wzór świadectwa dotyczącego czyszczenia i dezynfekcji pojazdów/statków dla zwierząt gospodarskich, przybywających z Libii i Maroka

Ja, niżej podpisany urzędnik, zaświadczam, że w dniu dzisiejszym poddałem kontroli:

1. Pojazd (pojazdy)/statek (statki) dla zwierząt gospodarskich o numerach tablic rejestracyjnych/numerach identyfikacyjnych ⁽¹⁾ i w wyniku kontroli wizualnej uznałem, że przedział dla zwierząt lub przedział ładunkowy, [nadwozie ciężarówki,] ⁽²⁾ rampa załadownicza, sprzęt, który pozostawał w kontakcie ze zwierzętami, koła, kabina kierowcy oraz odzież ochronna/obuwie ochronne używane podczas rozładunku zostały oczyszczone w sposób zadowalający.
2. Informacje przedstawione w formie oświadczenia określonego w załączniku I do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/2217 ⁽³⁾ lub w innej równoważnej formie obejmującej pozycje określone w załączniku I do decyzji wykonawczej (UE) 2015/2217.

Data	Godzina	Miejscowość	Właściwy organ	Podpis urzędnika (*)
Pieczęć:	Imię i nazwisko drukowanymi literami:			

(*) Kolor pieczęci i podpisu musi się różnić od koloru druku.

⁽¹⁾ Podać numery tablic rejestracyjnych/numery identyfikacyjne pojazdu (pojazdów)/statku (statków) dla zwierząt gospodarskich.

⁽²⁾ Niepotrzebne skreślić.

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/2217 z dnia 27 listopada 2015 r. w sprawie środków mających na celu zapobieżenie wprowadzeniu do Unii wirusa pryszczycy z Libii i Maroka (Dz.U. L 314 z 1.12.2015, s. 60).

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2015/2218**z dnia 20 listopada 2015 r.****w sprawie procedury dotyczącej wyłączenia pracowników spod domniemania posiadania istotnego wpływu na profil ryzyka nadzorowanej instytucji kredytowej (EBC/2015/38)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności art. 127 ust. 6 oraz art. 132,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi ⁽¹⁾, w szczególności art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W ramach ustanowionych przepisem art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 Europejski Bank Centralny (EBC) jest wyłącznie właściwy w zakresie wykonywania zadań powierzonych mu na mocy art. 4 tego rozporządzenia wobec instytucji kredytowych z siedzibą w uczestniczących państwach członkowskich oraz wobec mających siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich oddziałów instytucji kredytowych, które mają siedzibę w nieuczestniczących państwach członkowskich.
- (2) Realizacja celów unii bankowej zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z dnia 19 października 2012 r. stwierdzającymi, że podstawą działań prowadzących do pogłębionej unii gospodarczej i walutowej powinny być prawne i instytucjonalne ramy UE, wymaga ustanowienia zharmonizowanych przepisów prawnych w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.
- (3) Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 468/2014 (EBC/2014/17) ⁽²⁾ ustanawia ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego. W szczególności tytuł 2 części III obejmuje postanowienia ogólne dotyczące należytych procedur przyjmowania decyzji nadzorczych.
- (4) Przepisy dotyczące nadzoru ostrożnościowego ustanowione dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE ⁽³⁾ wymagają, aby instytucje ustalały kategorie pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka tych instytucji. Kryteria stosowane w tym celu muszą zapewniać, aby wskazanie pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka danej instytucji, odzwierciedlało poziom ryzyka różnych rodzajów działalności w ramach tej instytucji.
- (5) EBC ma obowiązek zapewnienia, w ramach rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 604/2014 ⁽⁴⁾, aby podmioty podlegające bezpośredniemu nadzorowi EBC stosowały zasady dotyczące ustalania kategorii pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka danej instytucji, w sposób spójny i wspierający rzetelność tego procesu. Niniejsza decyzja ustanawia zatem procedurę dotyczącą stosowania kryteriów ilościowych, określonych w art. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 604/2014,

⁽¹⁾ Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 468/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (rozporządzenie ramowe w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego) (EBC/2014/17) (Dz.U. L 141 z 14.5.2014, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 604/2014 z dnia 4 marca 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych w odniesieniu do kryteriów jakościowych i właściwych kryteriów ilościowych ustalania kategorii pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka instytucji (Dz.U. L 167 z 6.6.2014, s. 30).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zakres

Niniejsza decyzja określa wymogi proceduralne dotyczące powiadamiania EBC przez nadzorowane instytucje kredytowe oraz występowania przez te instytucje do EBC z wnioskami o uprzednią zgodę na wyłączenie pracowników lub kategorii pracowników z domniemania bycia ustalonymi pracownikami zgodnie z kryteriami ilościowymi określonymi w art. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 604/2014.

Artykuł 2

Definicje

Na potrzeby niniejszej decyzji użyte w niej określenia oznaczają:

- (1) „nadzorowana instytucja kredytowa” – istotny nadzorowany podmiot w rozumieniu art. 2 pkt 16 rozporządzenia (UE) nr 468/2014 (EBC/2014/17) lub istotną nadzorowaną grupę w rozumieniu art. 2 pkt 22 rozporządzenia (UE) nr 468/2014 (EBC/2014/17);
- (2) „decyzja nadzorcza EBC” – decyzję nadzorczą EBC w rozumieniu art. 2 pkt 26 rozporządzenia (UE) nr 468/2014 (EBC/2014/17);
- (3) „ustaleni pracownicy” – pracowników nadzorowanej instytucji kredytowej, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka nadzorowanej instytucji kredytowej zgodnie z rozporządzeniem delegowanym (UE) nr 604/2014, na poziomie indywidualnym, subskonsolidowanym lub skonsolidowanym w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 48 i 49 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 ⁽¹⁾.

Artykuł 3

Ogólne informacje dostarczane EBC

1. Powiadomienia przekazywane zgodnie z art. 4 ust. 4 oraz wnioski o uprzednią zgodę składane zgodnie z art. 4 ust. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 604/2014 zawierają następujące informacje na koniec poprzedniego roku obrachunkowego oraz za bieżący rok obrachunkowy:

- a) datę odniesienia;
- b) identyfikator podmiotu prawnego (LEI) nadzorowanej instytucji kredytowej;
- c) liczbę ekwiwalentów pełnego czasu pracy;
- d) liczbę ustalonych pracowników;
- e) liczbę ustalonych pracowników określoną na podstawie kryteriów jakościowych wskazanych w art. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 604/2014;
- f) liczbę ustalonych pracowników określoną wyłącznie na podstawie kryteriów ilościowych wskazanych w art. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 604/2014 wraz ze wskazaniem, do których kategorii określonych w art. 4 ust. 1 lit. a), b) lub c) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 604/2014 dany ustalony pracownik należy;
- g) liczbę ustalonych pracowników określoną wyłącznie na podstawie dodatkowych kryteriów określonych przez nadzorowaną instytucję kredytową.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

2. Powiadomienia przekazywane zgodnie z art. 4 ust. 4 oraz wnioski o uprzednią zgodę składane zgodnie z art. 4 ust. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 604/2014 zawierają następujące informacje dla każdego pracownika, którego dotyczy wnioszek o wyłączenie:

- a) imię i nazwisko pracownika, podmiot, jednostkę gospodarczą, departament, nazwę stanowiska i podległość służbową wraz z liczbą ekwiwalentów pełnego czasu pracy podlegających danemu pracownikowi;
- b) informację, czy dany pracownik należy do jednostki spełniającej funkcje wiążące się z podejmowaniem ryzyka lub funkcje kontroli ryzyka, a jeżeli tak – informację o progu (wyrażonym w milionach euro), do którego pracownik ma uprawnienie do zajmowania pozycji obciążonych ryzykiem;
- c) informację, czy dany pracownik jest członkiem jakiegoś komitetu, a jeżeli tak – informację o nazwie komitetu, jego poziomie raportowania oraz zakresie uprawnień do podejmowania decyzji powodujących powstanie ryzyka wyrażonym jako procent kapitału podstawowego Tier 1;
- d) łączną kwotę wynagrodzenia w euro oraz stosunek stałych składników wynagrodzenia do zmiennych składników wynagrodzenia przyznanych pracownikowi w poprzednim roku obrachunkowym;
- e) kluczowe wskaźniki wyników dotyczące zmiennych składników wynagrodzenia pracownika;
- f) kryteria ilościowe, na podstawie których pracownika zakwalifikowano jako mającego istotny wpływ na profil ryzyka instytucji (art. 4 ust. 1 lit. a), b) lub c) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 604/2014);
- g) kryteria, na podstawie których wnioskuje się o wyłączenie danego pracownika (art. 4 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 604/2014).

3. Powiadomienia przekazywane zgodnie z art. 4 ust. 4 oraz wnioski o uprzednią zgodę składane zgodnie z art. 4 ust. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 604/2014 zawierają sprawozdanie z rocznego wewnętrznego lub zewnętrznego audytu dotyczącego procesu ustalania pracowników i jego rezultatów, obejmującego również wnioskowane wyłączenia.

Artykuł 4

Dokumentacja wymagana na potrzeby wykazania, że jednostka gospodarcza nie jest istotną jednostką gospodarczą

1. Przekazując powiadomienia zgodnie z art. 4 ust. 4 oraz składając wnioski o uprzednią zgodę zgodnie z art. 4 ust. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 604/2014 nadzorowana instytucja kredytowa składa w EBC następującą dokumentację w celu wykazania, że dany pracownik lub kategoria pracowników, do której dany pracownik należy, prowadzi działalność zawodową w jednostce gospodarczej, która nie jest istotną jednostką gospodarczą w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 604/2014:

- a) szczegółowy i kompleksowy opis zadań i obowiązków danego pracownika lub kategorii pracowników, do której dany pracownik należy;
- b) schemat organizacyjny danej jednostki gospodarczej pokazujący strukturę hierarchiczną i hierarchię służbową, obejmujący danego pracownika lub kategorię pracowników, do której dany pracownik należy;
- c) szczegółowy opis przydziału kapitału wewnętrznego do danej jednostki gospodarczej zgodnie z art. 73 dyrektywy 2013/36/UE w bieżącym roku obrachunkowym i za dwa poprzednie lata obrachunkowe;
- d) opis przydziału kapitału wewnętrznego do jednostek gospodarczych zgodnie z art. 73 dyrektywy 2013/36/UE w bieżącym roku obrachunkowym i za dwa poprzednie lata obrachunkowe;
- e) oświadczenie wyjaśniające, dlaczego nadzorowana instytucja kredytowa przyznała pracownikowi lub kategorii pracowników, do której pracownik należy, wynagrodzenie spełniające kryteria określone w art. 4 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 604/2014 pomimo tego, że pracownik prowadzi działalność zawodową w jednostce gospodarczej, która nie jest istotną jednostką gospodarczą;
- f) oświadczenie wraz z uzasadnieniem wyjaśniające, dlaczego pracownik lub kategoria pracowników, do której pracownik należy, nie spełnia kryteriów jakościowych określonych w art. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 604/2014.

2. Jeżeli konfiguracja jednostek gospodarczych w nadzorowanej instytucji kredytowej zmieniła się w bieżącym roku i dwóch latach poprzedzających, nadzorowana instytucja kredytowa przedstawia uzasadnienie takiej zmiany.

3. EBC może zażądać od nadzorowanej instytucji kredytowej przedstawienia dodatkowych informacji na poparcie złożonego wniosku.

Artykuł 5

Dokumentacja wymagana na potrzeby wykazania, że działalność zawodowa pracownika nie ma istotnego wpływu na profil ryzyka istotnej jednostki gospodarczej

1. Przekazując powiadomienia zgodnie z art. 4 ust. 4 oraz składając wnioski o uprzednią zgodę zgodnie z art. 4 ust. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 604/2014 nadzorowana instytucja kredytowa składa w EBC następującą dokumentację w celu wykazania, że dany pracownik lub kategoria pracowników, do której dany pracownik należy, nie ma istotnego wpływu na profil ryzyka istotnej jednostki gospodarczej zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 604/2014:
 - a) szczegółowy i kompleksowy opis zadań i obowiązków danego pracownika lub kategorii pracowników, do której dany pracownik należy;
 - b) schemat organizacyjny danej jednostki gospodarczej pokazujący strukturę hierarchiczną i hierarchię służbową, obejmujący danego pracownika lub kategorię pracowników, do której dany pracownik należy;
 - c) szczegółowy opis obiektywnych kryteriów, o których mowa w art. 4 ust. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 604/2014 i które zostały wykorzystane do stwierdzenia, że działalność zawodowa pracownika lub kategorii pracowników, do której pracownik należy, nie ma istotnego wpływu na profil ryzyka istotnej jednostki gospodarczej, wraz ze wskazaniem, w jaki sposób kryteria te zostały zastosowane oraz w jaki sposób uwzględniono wszystkie odpowiednie wskaźniki ryzyka i wyników wykorzystywane na potrzeby wewnętrznych pomiarów ryzyka;
 - d) oświadczenie wyjaśniające, dlaczego nadzorowana instytucja kredytowa przyznała pracownikowi lub kategorii pracowników, do której pracownik należy, wynagrodzenie spełniające kryteria określone w art. 4 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 604/2014 pomimo tego, że pracownik nie ma istotnego wpływu na profil ryzyka istotnej jednostki gospodarczej;
 - e) oświadczenie wraz z uzasadnieniem wyjaśniające, dlaczego dany pracownik lub kategoria pracowników, do której pracownik należy, nie spełnia kryteriów jakościowych określonych w art. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 604/2014.
2. EBC może zażądać od nadzorowanej instytucji kredytowej przedstawienia dodatkowych informacji na poparcie złożonego wniosku.

Artykuł 6

Uzupełniająca dokumentacja uzasadniająca wnioski dotyczące pracowników, którym przyznano łączne wynagrodzenie w wysokości nie mniejszej niż 1 000 000 EUR

1. Składając wnioski o uprzednią zgodę zgodnie z art. 4 ust. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 604/2014 dotyczące pracownika, któremu w poprzednim roku obrachunkowym przyznano łączne wynagrodzenie w wysokości nie mniejszej niż 1 000 000 EUR, nadzorowana instytucja kredytowa składa w EBC następującą dokumentację w celu wykazania istnienia wyjątkowych okoliczności, o których mowa w art. 4 ust. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 604/2014:
 - a) szczegółowy opis wyjątkowych okoliczności związanych z działalnością zawodową danego pracownika i ich wpływu na profil ryzyka nadzorowanej instytucji kredytowej. Za wyjątkowe okoliczności nie uznaje się silnej konkurencji na rynku;
 - b) szczegółowy opis wyjątkowych okoliczności związanych z wynagrodzeniem danego pracownika, wyjaśniający dlaczego nadzorowana instytucja kredytowa przyznała takiemu pracownikowi wynagrodzenie nie mniejsze niż 1 000 000 EUR pomimo tego, że pracownik nie ma istotnego wpływu na profil ryzyka nadzorowanej instytucji kredytowej.
2. EBC może zażądać od nadzorowanej instytucji kredytowej przedstawienia dodatkowych informacji na poparcie złożonego wniosku.

Artykuł 7**Termin przekazywania powiadomień**

1. Powiadomienia przekazywane na podstawie art. 4 ust. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 604/2014 składa się niezwłocznie, ale nie później niż w ciągu sześciu miesięcy od zakończenia poprzedniego roku obrachunkowego. Ustalenia dokonywane przez nadzorowaną instytucję kredytową na potrzeby powiadomienia ogranicza się do wyników pracownika w trakcie roku obrachunkowego następującego po roku, w którym przekazano powiadomienie.
2. W przypadku pracowników objętych powiadomieniem w poprzednim okresie składania powiadomień powiadomienie nie jest wymagane, o ile kryterium zastosowane do odpowiedniego ustalenia nadal ma zastosowanie.
3. W przypadku pracownika po raz pierwszy objętego powiadomieniem ustalenia dotyczą zarówno wyników pracownika w trakcie roku obrachunkowego, w którym przekazano powiadomienie, jak i jego wyników w trakcie następnego roku obrachunkowego. Niniejsze postanowienie stosuje się wyłącznie do powiadomień składanych po wejściu w życie niniejszej decyzji.

Artykuł 8**Termin składania wniosków o udzielenie uprzedniej zgody**

Wnioski o udzielenie uprzedniej zgody składane na podstawie art. 4 ust. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 604/2014 składa się niezwłocznie, ale nie później niż w ciągu sześciu miesięcy od zakończenia poprzedniego roku obrachunkowego.

Artykuł 9**Ocena dokonywana przez EBC**

1. Na podstawie powiadomień przekazywanych zgodnie z art. 4 ust. 4 oraz wniosków o uprzednią zgodę składanych zgodnie z art. 4 ust. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 604/2014 EBC ocenia:
 - a) kompletność dokumentacji;
 - b) przesłanki, na podstawie których nadzorowana instytucja kredytowa ustaliła, że dany pracownik lub kategoria pracowników, do której pracownik należy, spełnia jeden z warunków określonych w art. 4 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 604/2014;
 - c) czy dany pracownik lub kategoria pracowników, do której pracownik należy, nie ma istotnego wpływu na profil ryzyka istotnej jednostki gospodarczej poprzez wykonywanie swojej działalności zawodowej; oceny tej EBC dokonuje sprawdzając:
 - (i) czy nadzorowana instytucja kredytowa zastosowała obiektywne kryteria, które uwzględniają wszystkie odpowiednie wskaźniki ryzyka i wyników zwykle wykorzystywane do identyfikacji i monitorowania ryzyka oraz zarządzania nim zgodnie z art. 74 dyrektywy 2013/36/UE;
 - (ii) czy nadzorowana instytucja kredytowa porównała obowiązki i uprawnienia pracownika lub kategorii pracowników, do których dany pracownik należy, i ich wpływ na profil ryzyka nadzorowanej instytucji kredytowej z wpływem działalności zawodowej pracowników zidentyfikowanych za pomocą kryteriów jakościowych wskazanych w art. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 604/2014;
 - d) w odniesieniu do wniosków o udzielenie uprzedniej zgody dotyczących pracowników, którym przyznano wynagrodzenie w łącznej wysokości nie mniejszej niż 1 000 000 EUR – czy zaistniały nadzwyczajne okoliczności. W wymienionych przypadkach EBC przed podjęciem decyzji informuje o wynikach wstępnej oceny Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

2. W przypadku wniosku o udzielenie uprzedniej zgody składanego zgodnie z art. 4 ust. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 604/2014 EBC wydaje decyzję w ciągu trzech miesięcy od otrzymania kompletnej dokumentacji.
3. W przypadku powiadomienia przekazywanego na podstawie art. 4 ust. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 604/2014, jeżeli dokonana ocena wskazuje, że nie są spełnione wymogi określone w niniejszej decyzji oraz w art. 4 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 604/2014, EBC powiadamia o tym nadzorowaną instytucję kredytową w ciągu trzech miesięcy od otrzymania kompletnej dokumentacji. Nadzorowana instytucja kredytowa nie stosuje art. 4 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 604/2014. W braku powiadomienia przekazanego przez EBC w trybie zdania pierwszego niniejszego ustępu nadzorowaną instytucję kredytową uważa się za spełniającą postanowienia art. 4 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 604/2014 i określone tam wymogi.

Artykuł 10

Okres ważności uprzedniej zgody

1. Uprzednia zgoda udzielona przez EBC na podstawie art. 4 ust. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 604/2014 ma zastosowanie jedynie do wyników pracownika w trakcie roku obrachunkowego następującego po roku, w którym decyzja nadzorcza EBC obejmująca taką zgodę została przekazana nadzorowanej instytucji kredytowej.
2. W przypadku pierwszego wniosku dotyczącego danego pracownika zgody udziela się w odniesieniu do wyników pracownika w trakcie roku obrachunkowego, w którym decyzja nadzorcza EBC obejmująca taką zgodę została przekazana nadzorowanej instytucji kredytowej, a także do wyników pracownika w trakcie kolejnego roku obrachunkowego. Niniejsze postanowienie stosuje się wyłącznie do wniosków składanych po wejściu w życie niniejszej decyzji.

Artykuł 11

Przepisy przejściowe

1. Niniejsza decyzja ma zastosowanie do powiadomień zgodnie z art. 4 ust. 4 oraz wniosków o udzielenie uprzedniej zgody zgodnie z art. 4 ust. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 604/2014 składanych po wejściu w życie niniejszej decyzji.
2. W drodze wyjątku powiadomienia zgodnie z art. 4 ust. 4 oraz wnioski o udzielenie uprzedniej zgody zgodnie z art. 4 ust. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 604/2014 oparte na informacjach za rok 2014 składa się do 31 grudnia 2015 r.
3. Zgody udzielane przez EBC zgodnie z art. 4 ust. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 604/2014 na podstawie niniejszych przepisów przejściowych mają zastosowanie do wyników pracownika w trakcie lat obrachunkowych 2015 i 2016.

Artykuł 12

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 20 listopada 2015 r.

Mario DRAGHI
Prezes EBC

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) 2015/2075 z dnia 18 listopada 2015 r. zmieniającego załączniki II i III do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości abamektyny, desmedifamu, dichloropu-P, haloksyfopu-P, oryzalinu i fenmedifamu w określonych produktach oraz na ich powierzchni

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 302 z dnia 19 listopada 2015 r.)

Strona 17, art. 2:

zamiast:

„Artykuł 2

Rozporządzenie (WE) nr 396/2005 w brzmieniu przed zmianami wprowadzonymi niniejszym rozporządzeniem jest nadal stosowane w odniesieniu do produktów, które zostały wyprodukowane przed dniem 8 grudnia 2015 r.”,

powinno być:

„Artykuł 2

Rozporządzenie (WE) nr 396/2005 w brzmieniu przed zmianami wprowadzonymi niniejszym rozporządzeniem jest nadal stosowane w odniesieniu do produktów, które zostały wyprodukowane przed dniem 8 czerwca 2016 r.”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL